

VAN EN AUGMENT pàg 3
Infeccions de transmissió sexual: més proves i menys discurs de la por

PREMI COMERÇ pàg 8
Francesc Solé, del 7 Portes, destaca la voluntat "de servei" de l'històric restaurant

línia Ciutat Vella

14 anys

Número 146 · Novembre 2023 · liniaciutatvella.cat

Foto: Maria Aladern/ACN

Quan el que era per sempre perilla

El cas de la Blanca mostra la cara més crua de l'habitatge
pàg 5

COMERCIANT HISTÒRICA pàg 5
Maria Casas Mira tindrà un carrer al barri del Raval

ESCOLA MASSANA pàg 5
Una protesta atura el desnonament de l'espai La Tancada

SENSE BARRERES pàg 8
Continua l'aposta per un comerç més accessible

A FONTS pàgs 10 i 11
Una política sense dictadures estètiques?

línia la Rambla

El diari de l'icònic indret barceloní · Número 12 · Novembre 2023 · linialarambla.cat

Volen una norma específica de terrasses per a la Rambla

Amics de la Rambla lamenta que la remodelació del passeig no ho contempla i demana menys burocràcia i "lleis més àgils" pàg 3

LA NOVA RAMBLA pàg 6
J.M. Bilurbina: "La reforma pot quedar-se curta"

MERCATS pàg 9
Premien la Boqueria pel seu esperit tradicional

SANTA MÒNICA pàg 10
'Llums comuns': unir l'art i l'espai públic

NOU DISSENY DE:
**TARSILA
SCHUBERT**

POSA'T LA GORRA

PELS INFANTS I ADOLESCENTS AMB CÀNCER

i mira més enllà!

**3 DE DESEMBRE 2023
AL POBLE ESPANYOL**

**AMB LA GORRA,
L'ENTRADA GRATUÏTA A LA FESTA**

La por ja no dona negatiu

» Prop de la meitat dels casos d'infeccions de transmissió sexual es detecten en menors de 25 anys
 » Els experts insten a fomentar les proves regulars d'ITS i a defugir els discursos basats en la por

Anna Utiel
 BARCELONA

Póntelo, pónselo. Amb aquest senzill lema, que no va estar exempt de polèmica, el govern espanyol va entrar de ple en la promoció de l'ús del preservatiu entre els joves. Era l'any 1990 i els casos d'infeccions de transmissió sexual (ITS), especialment de VIH, no paraven d'augmentar. La campanya va ser efectiva i encara avui perdura en la memòria d'aquells adolescents dels noranta, ja experimentats en la vida adulta.

Sal como quieras, pero no salgas sin condones. Aquest altre lema també és d'una campanya del Ministeri de Sanitat, en aquest cas, del 2022. Tres dècades separen tots dos anuncis, però el missatge és el mateix. No és que no tingui sentit –el preservatiu és l'únic mètode anticonceptiu que protegeix de les ITS–, sinó que potser caldria anar més enllà. Sobretot tenint en compte que les dades obliguen a pensar noves estratègies.

Gairebé la meitat dels casos d'ITS detectats a la província de Barcelona es diagnostiquen en menors de 25 anys, segons l'informe d'indicadors de salut en municipis de més de 10.000 habitants que elabora la Diputació. Aquest increment entre els joves s'emmarca en un context de creixement general de les ITS. L'Agència de Salut Pública de Barcelona indica que infeccions com la gonorrea i la clamídia estan augmentant a la ciutat. I al conjunt d'Europa, la tendència és la mateixa: recentment, un grup d'experts ha alertat que ens acostem a un "màxim històric" d'ITS.

DE LA POR A L'AUTOCURA

Amb les dades a la mà és fàcil caure en l'alarmisme, però el director

Sotmetre's a proves de forma periòdica i fer servir preservatiu, armes contra l'augment d'ITS. Fotos: ACN

del Centre Jove d'Atenció a les Sexualitats (CJAS) de Barcelona, Jordi Baroja, aporta raons per no fer-ho. "No hi ha un únic factor que expliqui les xifres [de la ciutat i de la província], però un d'ells és que cada cop es fan més proves. Els mecanismes de vigilància epidemiològica a Catalunya s'han reforçat els últims anys i les infeccions de transmissió sexual es detecten més i millor", defensa.

D'altra banda, Baroja subratlla que l'imaginari actual no és el de fa vint o trenta anys, quan "la ITS per antonomàsia" era la sida (ara, per sort, molt més controlada). "Actualment, la gent jove no acostuma a tenir casos de VIH al seu entorn i per això potser hi ha hagut una certa relaxació. No és el mateix enfrontar-se al VIH que a altres ITS", apunta. En aquest context, doncs, Baroja creu que la "cultura de la por sobre la qual s'havia edificat l'escassa educació sexual ja no existeix". En la mateixa línia, la sexòloga i psicòloga Lúa Carreira considera que, malgrat la nova realitat, les campanyes de sensibilització adreçades a joves continuen sent "amenaçadores i centrades en el perill".

Aquests dos experts en la matèria tenen clar que espantar els joves no és la fórmula adequada per reduir les ITS. Per aquest motiu, Baroja lamenta que s'hagi estès el costum de queixar-se perquè "les noves generacions han perdut la por". "Quina és l'alternativa? Hem d'alimentar la por?", es pregunta. "No té sentit que parlem de sexualitats amb diversitat i riquesa i que, en el tema de les ITS, ho reduïm i ho fem tot a la por", afegeix.

Per contra, assegura que la solució és "l'autocura". Això implica, entre altres coses, fomentar els controls periòdics d'ITS –disponibles a l'atenció primària– independentment de l'existència de símptomes. En aquest sentit, Carreira recorda que "moltes ITS són asimptomàtiques" i que, per tant, qui les pateix no n'és conscient i ni es planteja fer-se les proves. D'aquesta manera, és impossible tallar la cadena de transmissió. Així doncs, Baroja argumenta que "s'ha de canviar el paradigma, passant de la reacció davant l'ensurt a una lògica d'autocura" que impliqui fer-se proves un cop l'any. De fet, això és el que recomana l'Organització Mundial de la Salut.

"NO HEM FET ELS DEURES"

El criteri que descriu Baroja és el que apliquen al CJAS, i funciona. "Venem al voltant de 1.200 joves i adolescents a fer-se les proves cada any. Una de cada deu persones que venen sense símptomes dona positiu en alguna ITS", explica. Conscients que no és fàcil asabentar-te d'un resultat positiu, al CJAS ofereixen acompanyament emocional als joves i els ajuden a comunicar-ho a les seves parelles sexuals. Un tractament que fa que la majoria hi tornin.

Aquesta atenció no s'assembla a l'experiència de l'Ada, una noia de 24 anys que, quan en tenia 22, va decidir fer-se les proves perquè notava molèsties. Va resultar positiva en clamídia i li van dir que havia d'informar les persones amb qui havia tingut relacions sexuals l'últim any, però ningú li va donar cap consell a l'hora de fer-ho. A més, en el procés es va sentir "jutjada" pel personal que la va atendre. "Vaig admetre que havia mantingut relacions sense preservatiu perquè crec que és important poder ser sincera amb un metge sense que et jutgi", diu. La realitat, però, és que va rebre una d'aque-

lles xerrades amb to d'esbrancada. El mateix li va passar a la Mar, també de 24 anys, la primera vegada que va fer-se les proves, quan en tenia 19. "No havia mantingut cap relació sexual considerada de risc. Me les vaig voler fer per si de cas i vaig donar negatiu", relata. Ara bé, això no li va estalviar un sermó en què, per acabar-ho d'adobar, van assumir que només podia tenir sexe amb homes, quan ella és bisexual. En definitiva, va tenir "la sensació que molestava".

Per a Baroja i Carreira, aquests testimonis reflecteixen el fracàs del sistema. "Culpem els joves de tot i som nosaltres, com a societat, els que no estem fent els deures", critica Carreira. Entre aquests deures, la gran assignatura pendent és l'educació sexual, que hauria de ser a les aules i a fora de forma activa. Sobre això, Carreira deixa clar que, fins i tot quan els adults trien no parlar de sexe, estan fent educació sexual. "En fem tota l'estona, encara que inconscientment, amb els nostres silencis, amb els comentaris davant de notícies com el cas Rubiales... I ho fem fatal. Si hi poséssim consciència, potser ho fariem millor", conclou.

Rep l'actualitat
 i les notícies
 d'última hora
 de **línia CiutatVella**

Estrenem
 canal de
 WhatsApp

Segueix-nos!

Tribuna

Refugi informatiu

per Arnau Nadeu, director editorial dels diaris Línia

Foto: Pexels

Aquest estiu vaig fer dieta informativa. Vaig reduir considerablement les capçaleres de lectura diària, vaig veure només anecdòticament algun telenotícies i vaig fer abstinència total de Twitter –o de X, ara que Elon Musk l'ha convertit en la seva enèsima joguina. Això, per a algú addicte com jo al batec informatiu diari –per feina, però també per passió innata–, no va ser precisament fàcil. Però feia temps que tenia decidit fer-ho i m'hi vaig obligar. Com deia David Fernández en una columna d'opinió al *Línia*, vivim “en la frenètica quotidianitat de la societat de la premsa i enmig d'unes macroautopistes de la informació que no tenen límit de velocitat i que tot ho atropellen”. I jo necessitava aparcar el cotxe en una àrea de servei i fer una pausa. Sortir a estirar les cames i airejar-me. Perquè sí, les macroautopistes de la informació ens atropellen gairebé sense ni ser-ne conscients. I veure-ho amb perspectiva espanta.

L'experiment va anar bé. Vaig continuar estant al dia de tot, sense perdre'm res important, però evitant aquells empatsos d'informació constant que sovint acaben en indigestions. I tot plegat em va fer reflexionar sobre l'anomenada fatiga informativa o *infoxicació*, no només en clau personal, sinó de sector. Perquè si un excés d'informació per processar és contraproduent, l'estratègia –gairebé omnipresent– de vomitar *links* a dojo des dels

mitjans no se'ns acabarà girant en contra? Que la ciutadania està sobresaturada d'estímul és evident, i que els mitjans no ajudem precisament a racionalitzar-ho, també. Immersos en la batalla de l'audiència digital, la lògica de com més *links* millor està sent pa per a avui. Això, de moment, és així i la inèrcia porta tothom a pujar al carro. Però pot acabar sent gana per a demà?

Fora de les nostres bombolles, més enllà dels microcosmos de les redaccions i dels ambients en els quals ens movem aquestes espècies en extinció que som els periodistes, la gent viu força desconnectada de l'agenda informativa. Segons l'últim informe anual *Digital News Report*, fet a partir de més de 93.000 entrevistes a 46 països d'arreu del món i perfectament desgranat en un article de Carme Verdoy a *Mèdia.cat* –que recomano per clarividència–, només un 48% de les persones enquestades consideren que estan molt o extremadament interessades en les notícies. Fa 6 anys, aquest percentatge era del 63%. De fet, 3 de cada 10 persones ja diuen que eviten expressament les notícies i cada cop menys gent hi confia: només un 40%.

Les notícies ja no interessen? Veient les xifres anteriors, costa donar alguna resposta a aquesta pregunta que no sigui pessimista. Però potser ens hauríem de preguntar primer en què hem convertit les notícies abans de plantejar-nos si ja no interessen. Titulars *clickbait*

malintencionats que et defrauden quan hi entres –ara aquesta pràctica ja es veu com una amenaça per al periodisme–, rumors convertits en peces amb aparença de contrast, el tema polític de torn sense cap més interès que per a la mateixa font... I molts *links*. Sobre tot això. Com més, millor. De fet, hi ha redaccions on els periodistes dediquen la meitat de la seva jornada laboral a publicar, per norma, una “notícia” cada mitja hora. I escric notícia entre cometes, sí, perquè deixo-me que dubti que més d'un d'aquests textos pugui ser considerat una notícia, almenys com m'agradaria pensar que l'entendem al gremi.

No tinc la solució per a tot plegat, per descomptat. Tampoc crec que hi hagi cap vareta màgica. Però intuïxo que no anem gaire ben encaminats. Potser podríem començar per intentar no posar més llenya al foc, deixant respirar els nostres lectors en lloc d'asfixiar-los, i oferir-los un refugi informatiu on sàpiguen que hi trobaran continguts que els poden interessar. Sense allaus. En la justa mesura. On podran menjar poc i pair bé. On, lluny de les macroautopistes que deia David Fernández, trobaran una carretera comarcal per conduir-hi sense pressa i amb la finestra oberta, gaudint del viatge.

Article publicat al número de tardor 2023 de la revista *Comunicació 21*.

Les millors perles

Un guàrdia civil perd en una ruleta 9.000 euros que havia intervingut en una operació antidroga. Ha passat a Alacant, on l'Audiència Provincial ha condemnat l'agent a cinc mesos de presó i deu mesos d'inhabilitació. Ja és mala sort.

Arriba a casa i es troba el seu gos completament begut. Li ha passat a una noia que ha compartit l'experiència en un vídeo, en què es veu que l'animal ha buidat una ampolla d'alcohol i no pot ni caminar perquè va borratxo.

La família de la dona que cridava desesperadament a la plaça Sant Jaume de Barcelona durant les protestes contra l'amnistia és independentista. Ho ha explicat el fotògraf autor de la imatge viral, Marc Asensio, a *El Suplement* de Catalunya Ràdio.

Elon Musk s'ha mofat dels problemes de l'empresa OpenAI, creadora del ChatGPT, amb un dels moments televisius més recordats a Espanya: el vídeo del Risitas al programa de Jesús Quintero a Canal Sur. No entenem res.

Casa Reial

LA FOTO

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Arnau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

grup comunicació 21

Subdirector d'edicions Línia: Albert Ribas
Edicions Línia: Albert Alexandre (diari metropolitana), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni

Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Dipòsit Legal: B 43220-2010

www.liniaarxa.cat

L'Ajuntament cedirà un edifici del barri a les entitats d'habitatge social amb les que té un conveni perquè s'encarreguin de la rehabilitació d'un bloc al passeig Joan de Borbó per continuar promocionant l'habitatge públic.

El cas de la Blanca, símbol del drama dels desnonaments

» Una veïna del Gòtic de 78 anys ha estat a punt de ser desnonada
 » Un deute de 177 euros era l'excusa de la propietat per fer-la fora

HABITATGE ▶ El problema de l'habitatge a Barcelona, sobretot al centre, continua generant situacions dramàtiques. L'últim gran exemple ha estat el cas de la Blanca, una veïna del Gòtic de 78 anys que ha estat a punt de ser desnonada del pis on ha viscut la major part de la seva vida i on encara resisteix pagant un lloguer de renda antiga. La seva història ha aconseguit ressò mediàtic aquest mes de novembre, però ve de més lluny.

El passat 21 de novembre, gràcies a la crida de l'entitat Resistim al Gòtic, tothom parlava de la Blanca. Els activistes alertaven que la dona s'enfrontaria a un intent de desnonament l'endemà, un desnonament "justificat" per l'impagament de 177 euros. Aquest import era la suma de dues mensualitats de 88,8 euros que la Blanca, segons la propietat, havia de pagar com a part del lloguer a canvi d'unes obres. Segons Resistim al Gòtic i la mateixa Blanca, la llogatera no va demanar aquestes obres i, a més, no les van fer bé.

El dia 22, quan estava previst el desnonament, una cinquantena de persones es van acostar al pis de la Blanca, al número 6 del carrer dels Boters, per evitar el llançament. Van ser més de cinc hores de protesta, d'espera i d'insistència, però finalment es va assolir l'objectiu: aturar el desnonament. "La propietat ha cedit i s'ha compromès a negociar un lloguer", celebraven des de Resistim al Gòtic. Concretament, les parts es van donar un termini de quinze dies, fins a l'11 de desembre, per arribar a un acord.

La protesta per evitar el desnonament. Foto: Maria Aladem/ACN

Des de l'entitat del barri Gòtic, van assegurar que la intenció de la propietat era signar el con-

Hi ha hagut fins a cinc intents de desnonar la Blanca durant tres anys, tots suspesos

tracte el mateix dia per un preu de 1.200 euros, però la llogatera i els activistes s'hi van negar.

L'ENÈSIM INTENT

El del 22 de novembre no era, ni de bon tros, el primer intent de desnonament al qual s'enfrontava la Blanca. Tot es remunta al 2017, quan les obres van servir per apujar-li el lloguer a la dona. Ella no va pagar els 88,8 euros durant els dos primers mesos, perquè no estava d'acord amb com s'havien fet les obres, però després va cedir i va començar a

pagar la nova xifra. El cas va arribar als jutjats, que, primer, van donar la raó a la llogatera. La propietària, però, va presentar un recurs i finalment l'Audiència Provincial de Barcelona li va donar la raó el juliol de 2019.

Amb la nova decisió judicial, la Blanca havia de ser desnonada. El primer llançament es va programar per a l'abril de 2020, però va quedar anul·lat per la suspensió dels desnonaments aprovada arran de la crisi del coronavirus. Des d'aleshores hi ha hagut fins a cinc dates més, totes suspeses per diversos motius.

L'AJUNTAMENT, AL CAS

Pel que fa al paper de l'Ajuntament, fonts municipals han explicat a l'ACN que els seus serveis d'habitatge treballaran durant la pròrroga per arribar a un acord amb la propietat, oferint ajuts al lloguer i buscant alternatives, "com s'ha fet tot el temps anterior a l'intent de desnonament".

Els fotògrafs Català i Maria Casas tindran plaça i carrer

HOMENATGE ▶ L'Ajuntament ha anunciat diversos canvis en la nomenclatura d'alguns carrers i places de la ciutat a la Ponència del Nomenclàtor. A Ciutat Vella hi ha una plaça i un carrer que canviaran de nom.

Així, a l'espai ubicat al carrer de Mercaders i carrer dels Avellà, al barri de Sant Pere, Santa Caterina i la Ribera, hi haurà la plaça dels Fotògrafs Català, dedicada a Pere Català Pic i a Francesc i Pere Català i Roca, pare i fills de la missaga de fotògrafs.

D'altra banda, el segon canvi es produirà al barri del Raval. Es tracta del canvi de nom del carrer de Sant Rafael per carrer de Maria Casas Mira, membre fundadora i presidenta de l'Associació de Veïns i Comerciants de La Taula del Raval i activista per a la recuperació de la memòria històrica del Raval.

Amb tot, el consistori també col·locarà un faristol per commemorar la primera manifestació a favor de l'alliberament sexual a l'estat espanyol a la Rambla el 26 de juny de 1977.

Aturat el desnonament de La Tancada, a l'Escola Massana

Concentració a davant de l'edifici. Foto: Twitter (@LaTancadaRaval)

OCUPACIONS ▶ Els integrants de La Tancada del Raval, que ocupen part de l'edifici de l'antiga Escola Massana des del 2018, van evitar el 20 de novembre un desnonament. El nou intent de fer-los fora d'aquest espai situat a la plaça de la Gardunya estava programat a les deu del matí.

Així, des de molt abans, diverses persones es van concentrar a davant l'edifici per evitar el desallotjament. Cal recordar que en aquest immoble, propietat de l'Ajuntament, hi viuen més de trenta migrants.

Per protestar contra l'intent de desnonament, es van acostar fins a l'Escola Massana membres del Sindicat d'Habitatge del Raval i altres veïns del barri. Diversos manifestants van desplegar una pancarta amb un missatge contundent contra el regidor de Ciutat Vella, Albert Batlle. "Sheriff Batlle, dimissió", es podia llegir en la pancarta.

El futur de La Tancada continua penjant d'un fil. Des del passat mes de setembre se sap que aquest espai ocupat des de fa cinc anys pot tenir els dies comptats.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
 Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
 Barcelona

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernàndez

Montserrat
Tura

Neus
Munté

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Xavi
Casinos

Lucía
Delgado

Fernando
Carrera

Janet
Sanz

Xavier
Godàs

Manuel
S.V. Beuter

Jordi
Martí Galbis

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Oriol
López

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

línia

**el diari
metropolità**

La transformació de la Rambla amb l'horitzó 2027

» Les obres de la reforma de l'emblemàtic passeig s'acceleren i es redueixen a tres anys
 » La nova Rambla recupera el seu esperit i reconnecta amb la ciutadania a través de la cultura

La Rambla ja viu un procés de transformació que està previst que s'acabi l'any 2027. Fotos: Ajuntament i Mònica Moreno

► Parlar de la Rambla és fer-ho del passeig més emblemàtic de Barcelona, és per això que la seva transformació és un dels grans projectes de ciutat dels pròxims anys. L'Ajuntament de Barcelona i el districte de Ciutat Vella acaben d'iniciar la seva remodelació amb l'objectiu que esdevingui un espai per a la ciutadania, recuperi l'imaginari de la Rambla i connecti les noves generacions de barcelonins i barcelonines amb el passeig. La reforma de la Rambla permetrà a més, una millora de la connectivitat dels barris de Ciutat Vella i s'enfortiran els àmbits cultural, social i econòmic com a eixos dinamitzadors de primer ordre.

Amb la vista posada a principis de 2027, els treballs de remodelació de la Rambla estaran enllestits en 32 mesos, escurçant a la meitat la durada inicial de les obres. Tot això, gràcies a una nova planificació que preveu actuar a tot el passeig de manera simultània i en diferents fases: la primera, comprendrà les obres de la banda Besòs del passeig, amb una durada de 10 mesos; la segona fase implicarà la banda Llobregat i s'allargarà durant 10 me-

sos més, i finalment, una tercera fase de 12 mesos d'obres que afectarà el tram central. Durant el període d'obres, la circulació només estarà permesa en sentit muntanya i es garantirà l'accés a habitatges, equipaments, comerços i pàrquings.

La inversió total del projecte s'estima en 55,6 milions d'euros, inclosos els serveis necessaris i la redacció del projecte.

UN PASSEIG CIUTADÀ I DE TROBADA

La futura Rambla vol recuperar l'esperit de ser el passeig de trobada dels ciutadans i ciutadanes de Ciutat Vella i de Barcelona. És per això que s'ha posat el focus en la prioritització dels espais per als viants. La remodelació contempla l'ampliació de les voreres per a la trobada, el passeig i el gaudi de la ciutadania: es generaran zones d'estada, amb més arbrat, cadires i bancs per al descans, i la circulació de vehicles es realitzarà per un carril a cada banda, restringida al veïnat, serveis, transport públic, mercaderies i aparcaments.

La connexió dels barris del Raval i Gòtic serà també una de

les característiques principals d'aquesta nova Rambla, ja que la seva transformació generarà tres espais singulars al llarg de tot el seu recorregut: l'espai Betlem-Moja, el Pla de la Boqueria i el Pla del Teatre, que funcionaran a modus de plaça i permetran la transversalitat i la millor connexió entre els barris.

L'ESPAI RAMBLA

La transformació de la Rambla ha avançat a partir de la participació i la implicació de la Comunitat Rambla, un teixit d'entitats i institucions culturals que ha estat cabdal per definir i tirar endavant el projecte.

Amb aquesta voluntat es crearà l'Espai Rambla, una oficina a peu de carrer, ubicada al Palau de la Virreina, per coordinar la comunicació amb la ciutadania i amb tots els agents culturals, socials i econòmics durant les diferents fases de transformació de l'emblemàtic passeig. En el mateix sentit, ja es troba operatiu el nou web de la Rambla: barcelona.cat/la-rambla per actualitzar la informació de tot el que es vagi produint durant aquest període d'obres.

Cultura Rambla

Foto: Xavi Torrent

► La transformació de la Rambla no només suposarà una transformació urbanística única sinó que convertirà aquest passeig en un eix dinamitzador econòmic, social i sobretot cultural.

Es posarà l'èmfasi en la posada en marxa d'un Pla cultural amb accions específiques que potenciaran l'activitat cultural durant les ob-

res. En aquest sentit, es mantindran reunions de treball amb els principals agents implicats, al voltant d'uns seixanta equipaments culturals, associacions i entitats de la Rambla amb qui es treballarà amb una agenda comuna sota el lema de Cultura Rambla per visibilitzar la programació cultural d'aquest passeig.

La Federació d'Associacions Veïnals de Barcelona (FAVB) ha tornat a demanar a l'Ajuntament la prohibició d'utilitzar estufes de gas o elèctriques per escalfar les terrasses dels bars de la ciutat perquè són "elements altament contaminants".

El Restaurant 7 Portes rep el Premi Comerç Barcelona

RECONeixEMENT ▶ Les Drassanes Reials van ser l'escenari el passat 16 de novembre de l'acte d'entrega de la 24 edició dels Premis Comerç Barcelona. Aquests guardons reconeixen l'esforç de les persones que treballen en establiments comercials i en mercats de la ciutat i les iniciatives impulsades que contribueixen a fer-los més innovadors, sostenibles i de qualitat.

Els premis es divideixen en cinc categories: de proximitat, innovador, sostenible, emblemàtic i el de la tasca de contribució a la promoció, innovació i coneixement del comerç de la ciutat. Així, el Restaurant 7 Portes, situat al barri de Sant Pere, Santa Caterina i la Ribera va rebre el premi al comerç emblemàtic. El local té més de 170 anys d'història i va rebre el reconeixement per "la capacitat d'adaptació als canvis del mercat sense perdre l'autenticitat i la combinació de tradició i innovació, que el converteix en una iniciativa emblemàtica sòlida i d'èxit".

El Restaurant 7 Portes recull el guardó. Foto: Barcelona Oberta

Francesc Solé Parellada, un dels propietaris del local, afirmava que "és una satisfacció" rebre el premi i destacava la seva voluntat de "servir". "És un dels restaurants més coneguts i representatius de Barcelona i Catalunya i ens intentem adaptar a les modernitats que calguin de la cuina del nostre país", afegia.

DOS PREMIS MÉS

Els premis no s'han acabat aquí, ja que dos locals de Ciutat Vella també hna rebut un reconeixement.

Es tracta del Mariposa Negra Cocktail Bar, situat al barri de Sant Pere, Santa Caterina i la Ribera, que va rebre el premi al comerç innovador per l'ús de la impressió en 3D per dissenyar els recipients en què se serveixen les copes.

Finalment, la botiga Toni Pons ha rebut el premi al comerç sostenible. El comerç va ser fundat el 1946 i ha convertit les espardenyes tradicionals en tendència global. El jurat l'ha premiat per la sostenibilitat en producció local.

Continua l'aposta per fer els comerços més accessibles

ACCESSIBILITAT ▶ El projecte CASBA (Comerç Accessible Sense Barreres), la iniciativa que contribueix a fer la ciutat més inclusiva i accessible, arriba a 15 comerços de Ciutat Vella.

Així, la iniciativa busca formar i sensibilitzar estudiants d'arquitectura de les universitats UPC, UIC i URL i els eixos comercials de la ciutat treballant sobre el terreny amb persones amb discapacitat o diversitat funcional per millorar les condicions per a aquest col·lectiu al comerç de la ciutat.

En el cas de Ciutat Vella seran els alumnes de l'EPSEB-UPC i de la UIC que faran la proposta d'accessibilitat a quinze botigues del carrer de les Moles a l'eix comercial de Barnacentre i als equipaments del centre cívic Pati Llimona, el Centre Esportiu Municipal Colom, el Mercat de la Boqueria i la ludoteca El Pi.

Amb tot, Ciutat Vella va ser on va néixer aquest projecte que ja compleix onze anys i que ha analitzat 406 comerços, 9 quilòmetres de recorreguts a via pública i 26 equipaments.

Quinze comerços de Barnacentre formen part del projecte. Foto: Ajuntament

Es gradua la tercera promoció d'universitaris del programa Beques Joves Talents d'Aigües de Barcelona

- ▶ La iniciativa, iniciada el 2016, ja ha becat 34 estudiants en carreres d'àmbits com la transformació digital, innovació, sostenibilitat i desenvolupament social
- ▶ El programa respon al compromís d'Aigües de Barcelona amb les persones, en aquest cas per donar oportunitats i facilitar l'accés a la universitat de joves brillants amb recursos econòmics limitats

Aigües de Barcelona i la Confederació d'Associacions Veïnals de Catalunya (CONFAVC) van celebrar el passat 14 de novembre la graduació de la tercera promoció d'estudiants del programa Beques Joves Talents, en un acte a l'edifici Ciutat de l'Aigua que també va servir per donar la benvinguda als cinc nous joves becats del curs 2023/24.

Iniciat el 2016, el programa ha becat un total de 34 joves i, actualment, té 23 alumnes becats cursant estudis en universitats públiques catalanes. Les tres alumnes graduades de la tercera promoció del programa Beques Joves Talents han cursat els graus en Bioquímica (Universitat Autònoma de Barcelona), Òptica i Optometria (Universitat Politècnica de Catalunya) i Comunicació Audiovisual (Universitat Pompeu Fabra).

Felipe Campos, conseller delegat d'Aigües de Barcelona, va remarcar durant la seva intervenció a l'acte "el valor de les aliances amb entitats com la CONFAVC,

per fer realitat iniciatives com el programa Beques Joves Talents, "amb el qual volem facilitar l'accés a la universitat de joves brillants, independentment dels recursos que tinguin". A més, Felipe Campos va afegir que "l'acció social i el compromís amb les persones són eixos fonamentals de l'activitat d'Aigües de Barcelona. Amb programes com aquest, volem contribuir a una societat més equitativa i sostenible, on es promogui la igualtat d'oportunitats, i així ho fem en col·laboració amb les entitats del territori, en aquest cas, la CONFAVC.

L'acte de graduació va comptar amb les intervencions de Jordi Giró, president de la CONFAVC, i Rosalina Alcalde, directora dels programes d'Abandonament Escolar Prematur de la Fundació Bofill.

La part central de l'acte la van protagonitzar les tres joves graduades, que van participar en la taula rodona sobre el Futur i el Talent, moderada per Mònica Rubio, responsable de projectes d'Acció Social d'Aigües de Barcelona. Durant les seves intervencions, les graduades van explicar la seva experiència durant la carrera, destacant la im-

portància d'haver obtingut la beca per cursar els estudis desitjats.

Les persones, al centre
L'objectiu principal d'aquest programa és **acompanyar joves acadèmicament brillants amb**

recursos econòmics limitats perquè puguin dur a terme estudis universitaris, fomentant, d'aquesta manera, la inclusió i equitat en l'educació. Els estudiants adherits al programa reben una beca que cobreix, per cada curs durant tota la carrera, l'import de la matrícula i 1.500 euros per a despeses relacionades amb els estudis. A més, un dels aspectes diferenciadors del programa és que els joves tenen un **acompanyament especialitzat** al llarg de tots els estudis, de la mà de la CONFAVC, a través del programa Aula Actual, per atènyer el desenvolupament de les seves

competències transversals i l'acostament al món laboral.

Des del 2021, en què es va graduar la primera promoció, ja han obtingut el títol universitari 11 joves. Aquesta iniciativa és un clar rept de futur i progrés, ja que les beques aposten per desenvolupar un **futur professional en camps estratègics** com la transformació digital, la innovació, la sostenibilitat i el desenvolupament social.

Les persones participants al programa poden accedir a oportunitats de treball i continuar tenint un grup de referència en l'acostament al món laboral gràcies al **programa Alumni**, que fomenta compartir experiències i fer xarxa de col·laboració entre els participants. El programa Beques Joves Talents és una mostra del **ferrament compromís social** i de la voluntat d'Aigües de Barcelona de posar les persones en el centre de la seva activitat i fomentar les aliances públicoprivades, que permeten **millorar l'ocupabilitat** de les persones que es troben en situació de vulnerabilitat.

EL PASSEIG DEL FUTUR pàg 8
La nova Rambla i la cultura:
entre un gir necessari
i la pressió del mercat

RAMBLISTA D'HONOR pàg 6
Josep Maria Bilurbina:
"La Rambla necessita la reforma,
però pot quedar curta"

línialaRambla

El diari de l'icònic indret barceloní Número 12 · Novembre 2023 · linialarambla.cat

Volen una norma específica de terrasses per a la Rambla

Amics de la Rambla lamenta que la remodelació del passeig no ho preveu i demana "lleis més àgils" pàg 3

Un mercat ben viu

Premien la Boqueria pel seu esperit tradicional pàg 9

Foto: La Boqueria

ARTS SANTA MÒNICA pàg 10
'Llums comuns':
un projecte que aposta
per l'art i l'espai públic

ACTES DE NADAL pàg 9
La plaça de Catalunya,
epicentre nadalenc

CULTURA pàg 10
El Liceu rememora
la seva gran reinauguració

Home Homing

BCN

PROMOCIONS & CONSTRUCCIONS

Home Homing

ALUMINI & VIDRES

si pots somiar-ho, nosaltres podem fer-ho

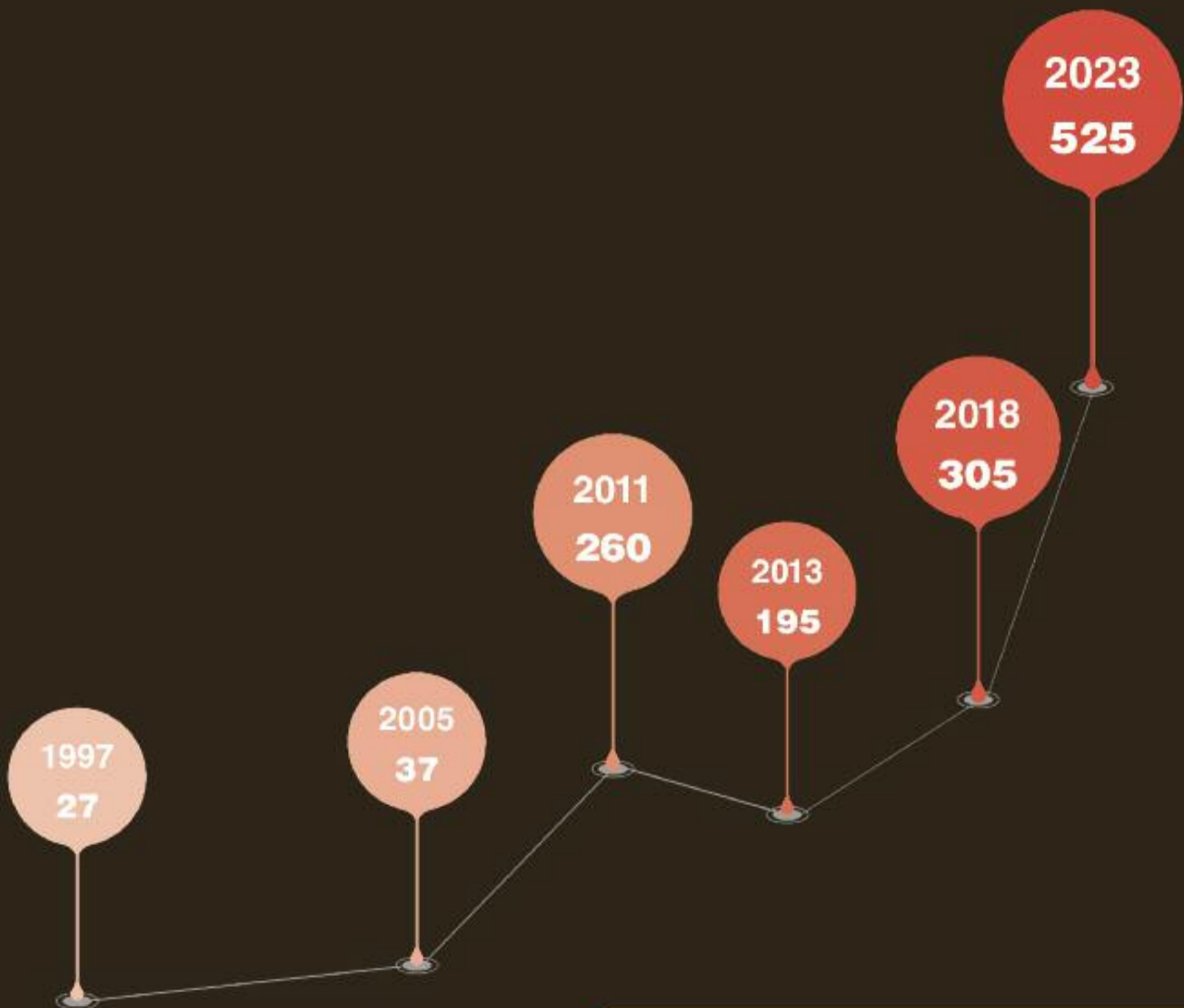

C. Padilla, 243
08013 BARCELONA
T. 938 827 706
admin@home-homing.com
www.home-homing.com
Magatzem: Ptge. Utset, 3

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic

*“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”*

Més de 520 mitjans associats
www.amic.media

Les terrasses a la Rambla i a la Boqueria tenen molt d'èxit entre els turistes, però algunes generen problemes de mobilitat a l'estiu. Foto: Línia

Entre l'ordre i la disbauxa

» Amics de la Rambla vol una normativa específica de terrasses per al passeig i "lleis més àgils"
 » L'incompliment del nombre de taules permeses és habitual entre alguns bars i restaurants

Andreu Asensio
LA RAMBLA

Les terrasses són un focus de conflicte a la ciutat i especialment al centre. Una part important del problema és la picaresca de molts establiments que s'aprofiten dels buits legals o de la falta d'inspeccions per col·locar més taules de les que tenen autoritzades. Un dels llocs on això passa, sobretot a l'estiu, és a la Rambla i el seu entorn.

La problemàtica es va fer més evident durant l'últim mandat d'Ada Colau. El mes de març, el regidor de Ciutat Vella, Jordi Rabassa, va anunciar una mesura inèdita: la no renovació de la llicència a trenta locals del districte que acumulaven in-

fraccions reiterades. No es van concretar quins eren els establiments infractors, però Rabassa va reconèixer que n'hi havia uns quants al tram central de la Rambla. "Alguns locals ja han demostrat que no respecten ni el barri ni la vida comunitària", va dir.

Però aquesta tardor va saltar la sorpresa quan el nou govern municipal va informar que les sancions havien caducat. "Els responsables polítics de l'anterior govern al districte van optar per no continuar amb els procediments i fer operativa la caducitat", va sentenciar Albert Batlle, tinent d'alcaldia de Seguretat de l'Ajuntament, durant la comissió d'Urbanisme. Lògicament, els Comuns ho van negar i, per evitar discussions i suspicàcies, Batlle va advertir de se-

guida que no hi hauria "impunitat" per als infractors i que es tornarien a "obrir els expedients" per actuar "amb la contundència que correspongui".

SOSPITOSOS HABITUALS

Tant l'administració com els mateixos restauradors que treballen a la Rambla tenen molt clar qui són els establiments que reiteradament incompleixen la normativa, però ningú no vol assenyalar-los públicament. La raó d'aquest silenci és que no es vol criminalitzar els restauradors sinó fer complir la llei.

En aquest sentit, des d'Amics de la Rambla expliquen que porten dècades demanant una regulació específica, una que s'adapti a les peculiaritats de la Rambla, i que delimiti ubicació, elements permesos o ca-

racterístiques, però que no han obtingut mai cap resposta. Tampoc la remodelació preveu res concret. Fermín Villar, president de l'associació, reivindica la necessitat de posar ordre: "Nosaltres el que voldríem són lleis més àgils, no tan garantistes i que qui ho faci malament no li surti gratis. Els que ho fan bé paguen la festa dels que ho fan malament. I els que ho fan malament tant els hi fan les sancions".

POCA SENSIBILITAT

Pel que fa als clients de les terrasses, la veritat és que la majoria no són conscients de la polèmica. El James, un anglès que seu en una terrassa del tram central del passeig, prenent-se una gerra enorme de cervesa, reconeix que "no en tenia ni idea" d'aquesta proble-

màtica i que, sincerament, l'única cosa que li preocupa és prendre's "una pinta en una terrassa a la Rambla". Una família alemanya, els Schültz, que dinen al mig del passeig i que repeteixen visita a Barcelona es mostra més comprensiva: "Vam venir a l'estiu i és veritat que la Rambla estava tan plena que no s'hi podia estar tan a gust com ara". I un grup d'holandesos, liderats per l'Ella, confessen que no s'han preparat gaire el viatge i que s'han assegut allà "perquè aquell noi tan simpàtic" els ha convençut. El noi en qüestió és un dels tants captadors que es passegen per les terrasses atraient l'atenció dels clients. Ens hi acostem per parlar-hi, però ens diu que ell només és un treballador i que la seva feina és omplir la terrassa.

Rep l'actualitat
 i les notícies
 d'última hora
 de **línia la Rambla**

Estrenem
 canal de
 WhatsApp

Segueix-nos!

La lupa

No podem desertar de la Rambla

per Maria Nunes, filòloga i especialista en rutes literàries

Foto: Blanca Blay/ACN

Què hi ha més barceloní que la Rambla?, em pregunto mentre recordo el que deia l'escriptora Maria Aurèlia Capmany, que s'hi va criar: "La Rambla pertany a tota Barcelona. A qualsevol veï de qualsevol racó remot de Barcelona. De vegades, fins i tot els veïns d'antic s'impacienten i murmuren: la Rambla ja no és el que era. La Rambla no ha estat mai el que era... La Rambla es permet el luxe de no ser el que era, però de ser sempre ella mateixa." I també em pregunto: Per què els barcelonins ens hi hem girat d'esquena? Perquè és massa plena de gent? Massa plena de turistes? Massa plena de gent ho ha estat sempre des que es va convertir en un passeig i un mercat fora de la muralla que la tancava per la banda esquerra. Si mirem gravats o fotografies antigues de la Rambla, en totes apareix sempre una multitud de gent.

La Rambla és un organisme viu, amb un batec incessant que es remunta a tots els segles de vida viscuda per les generacions que hi han deixat la seva empremta. El seu traçat urbà ha funcionat com a esquelet, columna vertebral i sistemes circulatori i nerviós pel qual la vida de la ciutat ha transcorregut des de temps

immemorials. El carrer i les pedres són un patrimoni que respira història. Però al costat d'aquest patrimoni material hi ha un altre patrimoni immaterial que és tota la literatura que ha generat la Rambla. Aquest és un patrimoni importantíssim perquè és el testimoni escrit de les transformacions que ha sofert al llarg dels segles i de moltes de les coses que han desaparegut.

Hi ha un patrimoni immaterial importantíssim: tota la literatura que ha generat la Rambla

Multitud d'escriptors d'aquí i d'arreu n'han deixat testimoni escrit, ja siguin descripcions, impressions, escenaris de novel·les o inspiració de poemes, dietaris, memòries o llibres de viatges. La nòmina d'autors seria llarguíssima: Stendhal, Narcís Oller, Josep Pla, Mercè Rodoreda, Federico García Lorca, George Orwell, Maria Aurèlia Capmany, Montserrat Roig...

Podem permetre'ns el luxe de prescindir de tot aquest gran patrimoni i de tota aquesta riquesa cultural? Jo crec que no. Rotundament, no! És molt important que tota aquesta riquesa surti a la llum si volem recuperar la Rambla per als barcelonins i també per atreure un turisme de qualitat. És un patrimoni tan ignorat, tan poc explotat! A Barcelona hi falten moltes plaques de memòria cultural. L'Ajuntament i la seva Regidoria de Cultura tindrien molta feina a fer si hi hagués la voluntat, però sembla que la Rambla tingui més enemics que amics. Qui són? L'oblit? La indiferència? El poder polític que l'ha volgut arrasar? O l'especulació i el poder econòmic que l'arrasa sense pietat? El turisme de masses? Els mateixos barcelonins que ens queixem però no fem res? Pensem-hi. L'historiador Enric H. March a *Barcelona. Anatomia històrica de la ciutat* diu que "potser ens queixem de vici i ja està bé que els turistes envaeixin la Rambla perquè fa temps vam desertar de la ciutat que ara enyorem". Posem-hi remei! Fem el possible per ajudar a recuperar-la i fer-la nostra de nou. No podem desertar de la Rambla!

Aquí es piula

El Twitter en paper

@RafaBurgosBCN

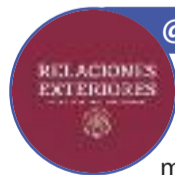
Tarda recordant els visitants que van quedar captivats per la Rambla: Lorca, Obama, Einstein, Sissi, Darío, Chopin, Buffalo Bill...

Conferència per a l'Aula d'Extensió Universitària de Ciutat Vella (@AUGGBCN). @AmicsdeLaRambla.

@la_boqueria

El 21 de novembre, a les 18 h, ens vam endinsar en el món dels formatges a la Boqueria! Vam celebrar un tast de formatges amb @ToniGerez, que ens va portar de viatge sensorial a través de les aromes, textures i sabors d'una acurada selecció de formatges artesans.

@ConsulMexBCN

La Rambla de #Barcelona se llenó de color, música y tradición con un espectacular desfile de catrinas, una iniciativa de @MEXCATBarcelona y @AmicsdeLaRambla en colaboración con el @ConsulMexBCN en el marco del #DíaDeMuertos, que atrajo a cientos de personas de todo el mundo.

@PalauGuell

Comencen els actes de l'any del centenari del naixement de Victoria de los Ángeles als quals s'adhereix el @PalauGuell amb una exposició dedicada al vestuari de la cantant.

A partir del 10 de novembre presentem *Cosint el cant*.

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

grup comunicació 21

Subdirector d'edicions Línia: Albert Ribas
Edicions Línia: Albert Alexandre (diari metropolitana), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Dipòsit Legal: B 43220-2010

www.liniaarxa.cat

Tribuna

L'urbanisme: impuls o fre

per Ferran Falcó

Foto: Jordi Bataller/ACN

L'estima que li tinc a Xavier Casinos, a qui lleigeixo en la seva sèrie d'articles sobre la Barcelona Secreta a *La Vanguardia*, m'anima a escriure per contradir-lo per un altre article que va publicar en aquest mitjà que compartim i que parlava de les limitacions que podia tenir transformar oficines en desús de Barcelona en habitatges. L'article feia una sèrie d'afirmacions que no comparteixo, i com que en els darrers dies un altre article, aquest de Susana Quadrado a *La Vanguardia*, ha tornat a posar a l'agenda pública el debat sobre el futur del 22@, voldria deixar per escrit alguns pensaments que he anat acumulant per l'experiència vital d'haver estat a llocs de l'administració que tracten amb el planejament urbanístic.

No ho vull fer, però, només per la intuïció que els provoca, sinó que he mirat de contrastar si el que crec té algun fonament tècnic o jurídic que ho avalí. Tanmateix, ja sé que no estem en un mitjà de divulgació científica o tècnica, però malgrat tot he de dir que, si algú vol aprofundir en les causes de la crisi de l'urbanisme que pateix l'estat espanyol, ha de poder veure aquesta jornada o llegir aquesta revista, per posar només dos exemples dels molts que hi ha sobre la qüestió.

Acabats els preàmbuls, i sabent que aquests articles són de metxa curta, he de dir que aquell article del Xavier contenia el que ens hauríem de treure de sobre si volem, de veritat, fer un urbanisme que funcioni. És a dir, apel·lacions a si els privats guanyen poc o massa; defensa de models proteccionistes/garantistes inflexibles; i dubtes sobre si les coses que es vulguin canviar d'un pla seran possibles o no. I això darrer, que afirma en parlar de les 8.000 oficines en desús de Barcelona, ho enllaça amb l'article de la Susana, que obria o seguia el debat sobre si cal modificar el planejament del 22@ atenent el fet que les previsions han quedat superades per la realitat, amb un milió i mig de metres d'oficines que encara queden per fer i que no sembla que es puguin realitzar, entre altres problemes que té el nou districte, malgrat ser un exemple d'èxit per a la ciutat de Barcelona.

Semblaria lògic que, si un pla fa 23 anys i no s'ha acabat, es pugui revisar i actualitzar. De fet, amb aquest del 22@ ja s'ha fet per afavorir que hi hagi més habitatge assequible. Tanmateix, totes les oficines (a Barcelona es

parla de més de 8.000 segons un estudi d'Ernst & Young) en desús haurien de poder ser transformades en habitatge. Sobretot perquè això és el que demanen els nostres joves, així com els joves que volen venir a Barcelona a treballar o a estudiar.

És clar que els propietaris n'obtinran plusvàlua! Però això no és dolent. Se'ls podria facilitar aquest canvi d'ús amb la condició que destinessin l'habitatge al lloguer. Tan complicat és? No. Segur que no. El que passa és que –com a la mítica sèrie *Sí, ministre*– tenim molts “Humphrey Appleby” disposats a fer-ho tot més complicat del que és.

La crisi de l'urbanisme és que, de mitjana, un planejament pot trigar entre 6 i 8 anys, que s'han de fer uns 110 informes i que, finalment, en ser tot tan envitricollat, el Tribunal Suprem els tomba un darrer l'altre sense compassió, sempre per qüestions formals que astuts advocats de les parts saben identificar en els procediments. I així han caigut planejaments com els de Tarragona, Madrid, Donostia, Las Palmas, Vigo i plans directors del nostre país com els de l'Hospitalet o el BCN World.

La crisi de l'urbanisme –i hem de poder admetre que hi és– fa que s'espanti la inversió i que es malgastin recursos públics i privats en tramitacions llarguíssimes que, quan tenen llum verda, topen amb canvis de cycle econòmic, normatiu en altres nivells, i social i fins i tot cultural en d'altres.

És per aquest motiu, i molts més, que sempre des del respecte als que han fet i fan urbanisme en aquest país –perquè òbviament no tot, ni molts menys, han estat viacrucis fallits–, ens convindria adoptar les tesis dels que defensen un urbanisme més flexible, de proposta, com a contraposició a l'urbanisme de planificació, que no té el problema en el fet de ser-ho, sinó en les dificultats que hi ha –en plena era d'acceleració tecnològica– per adaptar-se a les demandes i realitats d'una societat canviant. L'exemple el tenim al 22@ i el tindrem a les Tres Xemeneies o en algunes idees que ronden el nou Pla Director Urbanístic Metropolità. La planificació ha d'ordenar un territori, però no pot ser-ne una cotilla, un cademat o un text sagrat. I l'urbanisme ha de triar si ser com les taules de la llei o el manual de partida que facilita el progrés dels territoris.

“

**La planificació
ha d'ordenar
un territori,
però no pot ser-ne
una cotilla,
un cademat
o un text sagrat.
I l'urbanisme ha de triar
si ser com
les taules de la llei
o el manual de partida
que facilita
el progrés
dels territoris**

”

Flaixos

@BarcelonaInfoES: Felicitades al hotel Ser-ras Barcelona, considerado uno de los mejores hoteles pequeños del mundo de este 2023 según el ranking de @TripAdvisor.

@BarcelonaOberta: La Rambla és el cor de la ciutat, l'essència de Barcelona i el carrer amb més vida de la ciutat. Cultura, oci, història, comerç i gastronomia en un carrer ple de vida.

@bcncultura: Nou horari de l'OCCU! A partir de l'1/11, l'Oficina Ciutadana de la Cultura oferirà atenció a la ciutadania de dilluns a diumenge de 10.15 h a 20.15 h.

Com a arquitecte, Josep Maria Bilurbina coneix pam a pam Ciutat Vella, perquè hi ha treballat en diversos projectes, i perquè ha assessorat durant quatre dècades els Amics de la Rambla. Li preocupa l'urbanisme, però sobretot el manteniment del passeig.

Foto: Línia

“Cal impulsar ajudes per actualitzar els edificis de la Rambla”

Josep Maria Bilurbina / Arquitecte i Ramblista d'Honor 2023

Fa quaranta-tres anys que aquest arquitecte assessora Amics de la Rambla sobre urbanisme, i per això està tan cofoi i orgullós de ser un dels Ramblistes d'Honor de 2023. Ell va impulsar els informes de manteniment del passeig i ha col·laborat activament a l'hora de consensuar el pla de remodelació actual.

Andreu Asensio
LA RAMBLA

Em fa l'efecte que vostè coneix bé les necessitats tècniques de la Rambla

Més o menys, sí. Conec bastants coses de Ciutat Vella perquè he col·laborat en alguns dels projectes. I he sigut durant molts anys el vocal d'urbanisme a l'associació Amics de la Rambla.

Què li sembla, des d'un punt de vista tècnic, la remodelació?

La Rambla necessitava una solució, i és evident que s'ha de començar per alguna banda, però aquest tipus de plantejaments sempre es queden curts.

En què ens hem quedat curts?

Si la idea era ampliar l'espai públic, per què no s'ha intentat col·locar les sortides del metro de Liceu sota els edificis? El mateix pel que fa a la sortida de la plaça de Catalunya. Per què no se surt per Rivadeneyra com es feia abans? S'han fet coses així, per exemple a l'Arc de Triomf. I a Europa hi ha molts més exemples.

No sembla fàcil.

És clar que no. Això representa arribar a les andanes, augmentar la despesa... Però si no aprofites aquests moments, hi ha coses que després ja no les faràs.

Són poc agosarades, en general, les nostres institucions?

Diria que sí. És veritat que hi ha molts interessos, però crec que s'han d'introduir noves solucions. Com la reutilització de l'edifici de la Duana, per exemple, que està infrautilitzat. Ara hi ha finalment un projecte per a la Foneria dels Canons, però s'han es-

“El manteniment, en una zona on hi ha tant d'ús públic, és fonamental”

perat que l'edifici caigui a trossos. És molt important per a la Rambla recuperar aquests espais.

Vostè ha denunciat sovint la falta de manteniment als diversos espais de la Rambla.

Fins ara el criteri del manteniment

es quedava al calaix. De fet, a vegades, ni tan sols es tenia en compte durant una urbanització. Ara comença a estar sobre la taula. Combinar diversos paviments porta problemes i alguns són molt cars de mantenir, com el de les onades que hi havia fins ara a la Rambla. El manteniment és fonamental, i més en una zona com aquesta on hi ha tant d'ús públic. I després hi ha la il·luminació.

Què me'n diu, sobre això?

Molt sovint es calcula la il·luminació que caldrà a les vuit de la tarda, amb les botigues obertes. Però, en acabat, ves-hi a les dues de la matinada, a veure què passa. D'això en vam parlar força amb els arquitectes del projecte. Perquè no hi pot haver el mateix criteri a la part alta de la Rambla que a la baixa, on hi ha més amplitud. El projecte està plantejat des d'un punt de vista tècnic molt correctament. Però cal preveure el manteniment.

Pel que fa a la mobilitat, vostè creu que han de circular autobusos articulats per la Rambla?

Tots els estudis de TMB mostren que la gent que baixa o puja de

l'autobús a la Rambla representa entorn d'un 6%. Llavors, cal donar tanta importància a aquest 6%? No es podria buscar un tipus de transport reduït? Sembla més lògic fer-ho, oi? En canvi, jo trobo a faltar una parada de taxis. És empipador que hagi d'anar fins a la plaça Catalunya per trobar-ne un.

Creu que els veïns, en general, hi guanyaran, amb la reforma?

Sí, però fa falta una cosa més, encara. Cal ajudar els veïns, com es va fer al barri de Sant Pere o de Sant Antoni. Tingues present que el 50% dels edificis destinats a habitatges a la Rambla no tenen ascensor, per exemple. S'han d'impulsar ajudes per a l'accessibilitat, i també per rehabilitar instal·lacions, patis interiors, terrats, façanes

posterioris... Les façanes exteriors es mantenen bé gràcies al pla que es va fer fa vint anys.

Com es pot fer, això?

Amb un pla específic d'ajudes per a la rehabilitació dels edificis. S'hauria d'impulsar durant els tres o quatre anys que duri la remodelació. Seria un pla com el que es va fer fa uns anys, amb Xavier Casas i companyia. En l'àmbit de la Rambla, hauria de ser un complement específic a la remodelació.

Ajudes directes i ràpides, oi?

Sí, a més de les ajudes, cal que hi hagi interlocutors directes que facilitin aquest procés. Ja sabem que administrativament sempre és complicat concedir permisos, i més en el cas de la Rambla.

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

KRAVMAGA

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS

GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

 618 557 197

DEFENSA PERSONAL [**SALA FITNESS INCLUIDA**
1H PARKING GRATUITA]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

Aquest any t'hem donat tots
aquests motius per

RAMBLEJAR!!!

Al 2024 en tindràs molts més!

Cap on va la Rambla culturalment?

» Xavier Marcé adverteix que la Rambla "ha mort una mica d'èxit" i reivindica canvis en l'oferta cultural
 » Des d'Amics de la Rambla comparteixen el neguit, però recorden que la "llei de mercat és claríssima"

CULTURA ▶ Tant els agents públics com els privats coincideixen en el diagnòstic sobre la cultura a la Rambla. En canvi, hi ha diferències sobre la manera de recuperar l'espai per als veïns i, especialment, per als barcelonins que han renunciat al passeig. Xavier Marcé, regidor de Cultura i Indústries Creatives, va abordar aquesta qüestió en una recent conversa a l'Espai Línia on, parlant sobre la cultura a la ciutat, es va referir a bastament al rept de recuperar la Rambla com a epicentre cultural.

MORIR D'ÈXIT

Per a Marcé, la Rambla "mor una mica d'èxit". "És una icona internacional que ha cronificat la seva activitat turística i comercial, a un nivell tan *assalat* que en aquests moments no ofereix cap alternativa als ciutadans", va dir. El regidor considera que el primer pas per canviar això és la remodelació, que ja està en marxa i que

contribuirà a millorar les infraestructures. El segon serà la regeneració d'alguns espais, sobretot a la part baixa, com l'entorn del Teatre Principal. Però el gran repte és trobar la manera de canviar "aquesta imatge que dona un tipus de comerç i restauració que no està pensat en absolut per al barceloní i que no explica ni el que hauria de ser la Rambla ni el que és Barcelona".

Fermín Villar, president d'Amics de la Rambla, comparteix el diagnòstic, amb matisos importants. "No estem en desacord", comença, "però creiem que hi ha molta gent de Barcelona que continua venint a la Rambla. Els que venen al Liceu, al Poliorama o a l'Ateneu, per exemple. Ara hem d'aconseguir que s'hi quedin", sentència. Pel que fa a la crítica vetllada a l'oferta comercial i de restauració actual, els Amics de la Rambla consideren que "és molt injust traslladar tota la mala reputació al sector privat", lamen-

El Teatre Principal espera la seva reforma. Foto: Joanna Chichelnitzky

ta Villar. "La llei de mercat, agradi o no, és claríssima. L'oferta s'adapta a la demanda", adverteix. I enfoca el problema en una altra direcció, la "pèrdua de control de l'espai públic durant els últims vuit anys", que ha afavorit, per a Villar, la proliferació, entre altres coses, de botigues de venda de

productes cannàbics. "La impunitat en la venda de marihuana atreu el turisme cannàbic i les botigues s'adapten per oferir productes a aquest públic".

CULTURA DE PROXIMITAT

La millor manera de començar a canviar les coses, per a Marcé, és

reforçar la cultura de proximitat. "No hi ha cap districte a Barcelona amb una densitat d'equipaments culturals tan gran com Ciutat Vella", al mateix temps que afegeix que "ara cal que els equipaments dialoguin amb els veïns". Un bon model a seguir, per a Villar, és el CCCB.

EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE

Vine al

CENTRE

del Centre

EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE

EL TRIANGLE
El Centre del Centre

fnac
SEPHORA
New Store Concept
URBAN OUTFITTERS
havaianas
Amorino
LACOSTE
SIDESTEP

MAVANINA
SANT JUAN
STARBUCKE
LEASOROP
Hi Cream
JIMMY LION
PATRIQUE

Premi per a la Boqueria i gran homenatge al seu president

MERCATS ▶ L'Associació de Comerciants de la Boqueria va rebre a principis de novembre el Premi Josep Mercader 2023 a la categoria Comerç en el marc del Gastronomic Forum Barcelona. El jurat va destacar la capacitat de mantenir viu un comerç tradicional en ple centre de la ciutat i d'exportar el model dels mercats barcelonins arreu del món. Salvador Capdevila, president honorífic del mercat, va destacar en rebre el premi el paper del mercat com a proveïdor de restaurants, i va valorar iniciatives com el Consell de Savis, un cicle d'homenatges a figures destacades de la gastronomia i la restauració que han marcat tendència.

Els Premis Josep Mercader, que se celebren des del 2007, tenen com a objectiu reconèixer trajectòries professionals, persones o iniciatives d'interès, en l'àmbit de la cuina, la sala del restaurant, el comerç alimentari, la divulgació i formació gastronòmica i la producció agroalimentària i el vi de Catalunya. Altres premiats de l'edició d'enguany han sigut el col·lectiu La Cuina a Sils; Montse Soler, del restaurant La xicra de Palafrugell, René Barbier o l'Associació Dones de la Mar, entre altres.

Foto de família durant l'entrega del Premi Josep Mercader. Foto: Boqueria

HOMENATGE A CAPDEVILA
Precisament, l'encarregat de recollir el premi, el president honorífic Salvador Capdevila, va rebre també, fa poques setmanes, un homenatge al Saló de Cròniques de l'Ajuntament, per la dedicació de tota una vida a la promoció i l'enfortiment del comerç local i dels mercats. Capdevila ha estat durant vint-i-un anys al capdavant de l'Associació de Comerciants de la Boqueria, deu anys com a vicepresident i onze com a president. Durant el seu mandat, va parti-

cipar en la fundació d'Emporion, l'Associació de Mercats d'Excel·lència Europeus, i va impulsar el naixement de METRAE. El 2005 va recollir el premi al Millor Mercat del Món que el Congrés Mundial de Mercats va atorgar a la Boqueria.

Jordi Mas, l'actual president dels comerciants de la Boqueria, va destacar durant l'acte que "parlar del Salvador és parlar de grandesa i de generositat, perquè és tot un exemple a seguir i avui volem demostrar el nostre reconeixement i admiració".

La plaça de Catalunya serà l'epicentre de Nadal

NADAL ▶ Aquest Nadal la plaça Catalunya serà el centre neuràlgic de les celebracions i, juntament amb la plaça Universitat, acollirà el Barcelona Festival de Nadal, una programació que agruparà les activitats d'arts de carrer, la música, les instal·lacions i les arts digitals promogudes per l'Ajuntament. Durant catorze dies, entre el 16 i el 29 de desembre, als matins, tardes i vespres s'oferirà una programació atractiva i extensa per a tota mena de públics, ja siguin infants, joves, adults, ciutadania local o visitants d'arreu.

L'arquitecte i escenògraf Juli Sanjuan Palma, Marc Salicrú i Aina Roca han dissenyat una proposta escenogràfica inspirada en un començament de nou a partir de tot allò que ha ab-

sorbit el nostre imaginari amb l'objectiu d'estrenar un full en blanc. El repte és guiar els visitants del Barcelona Festival de Nadal per la plaça i acompanyar-los, d'una forma lúdica i interactiva, a acollir les diverses propostes artístiques que desfilaran per aquest espai.

CONSUM RESPONSABLE

La plaça de Catalunya també serà l'escenari de la 9a edició de la Fira de Consum Responsable i d'Economia Social i Solidària. La Fira vol aprofitar les festes de Nadal per donar a conèixer i facilitar el consum responsable i l'Economia Social i Solidària, oferint productes de qualitat, de proximitat i elaborats amb condicions respectuoses amb les persones i el territori.

Una imatge nadalenca de la plaça Catalunya. Foto: Amics de la Rambla

Dissabte, 16 de desembre
a les 17:00 hores

Lliurament del Premi al Casal Català de l'Any

exterior.cat

Amb l'actuació musical
de Claudia del Valle
i cava per als assistents

La Casa
dels Barris

espai línia

Entrada lliure

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

‘Llums Comuns’, reivindica el fet artístic com a bé comú

ART ▶ El dia 9 de novembre es van encendre els llums al Santa Mònica. Però no són els de Nadal, sinó uns altres de molt més artístics. Els *Llums Comuns*, que es poden veure fins al 4 de febrer, són els d'un nou projecte comunitari que aposta per l'art i l'espai públic com a bé comú, desenvolupat pel centre d'art Santa Mònica i La Traginera, Comunalitat de Ciutat Vella.

Les escultures de neó que conformen la mostra són part de l'obra *Liberty and Light*, de l'artista britànica Chila Kumari Singh Burman i van ser produïdes a la cooperativa Impulsem, al barri del Raval, per al festival Llum BCN 2023. En aquesta obra, Kumari fusionava el mistatge pacifista del Guernica de Pablo Picasso amb la iconografia de la seva herència cultural hindú-panjabi amb l'objectiu de denunciar les turbulències globals. Representen un esclat de llum i color en un context col·lectiu de foscor.

Un cop acabi la mostra, els llums de la instal·lació passaran a disposició del veïnat del Raval que en podrà fer ús com a recurs comunitari, és a dir, per fomentar la participació, l'autoorganització i les xarxes de suport en-

Una imatge dels *Llums Comuns* a la façana del centre. Foto: Santa Mònica

tre les persones, col·lectius i entitats. També s'oferirà formació perquè el veïnat interessat pugui construir els seus propis llums

AGENDA D'ACTIVITATS

A banda dels llums en qüestió, el projecte també inclou diverses activitats i accions comunitàries relacionades que permetran apropar-se a les peces i al projecte: rutes guiades, itineraris participatius, una mostra de llums de l'artista Chila Kumari en diferents espais de trobada del Santa Mònica, un taller de dis-

seny i construcció de llums DIY/DIWO amb l'artista Teresa Rubio i Impulsem; i, finalment, la presentació d'un fanzín digital descarregable dissenyat per Iera Delp que recollirà l'experiència del projecte i inclourà instruccions per construir peces lumíniques DIY/DIWO.

La col·laboració entre el centre d'arts Santa Mònica i La Traginera neix amb l'objectiu de treballar conjuntament per difondre l'art i l'espai públic com un bé comú i generar propostes de caràcter comunitari.

El Liceu commemora la seva gran reinauguració

ÒPERA ▶ Turandot, l'última obra del famós compositor italià Puccini, torna a l'escenari del Liceu. Però aquesta no és una estrena més, sinó una de molt especial, perquè el teatre ha recuperat la producció que va inaugurar la temporada 1999-2000 de l'actual Liceu, quan va tornar a obrir les portes després del catastròfic incendi del 1994.

És una producció orientalista i colossal, concebuda per Núria Espert, i ara revisada en col·laboració amb la seva neta Bàrbara Lluch, que aprofundeix en el misteri d'una protagonista freda i cruel que s'humanitza gràcies a l'amor. Aquesta protagonista és Turandot, una princesa que es dedica a executar els pretendents incapaços de respondre tres enigmes de màxima

dificultat que els planteja. Fins que un príncep temerari, Calaf, resol el problema i conquesta el cor de la dona de gel.

UN GRAN REPARTIMENT

Alondra de la Parra i Diego García Rodríguez dirigeixen una partitura que pren vida gràcies a la participació del Cor i Orquestra del Gran Teatre del Liceu, el Cor Infantil de l'Orfeó Català i un repertori on destaquen Elena Pankratova i Ekaterina Semenchuk en els rols de Turandot i Michael Fabiano i Martin Muehle encarnant a Calaf.

Tot i que l'obra manté l'essència del clàssic l'escenografia monumental i les aportacions d'Espert i Lluch ens permeten fer una nova lectura del text i revisar la idea original de Puccini.

L'escenografia és un dels arguments per anar a veure *Turandot*. Foto: Liceu

La Casa dels Barris

espai línia

Exposició
Economia de Proximitat,
l'economia dels barris

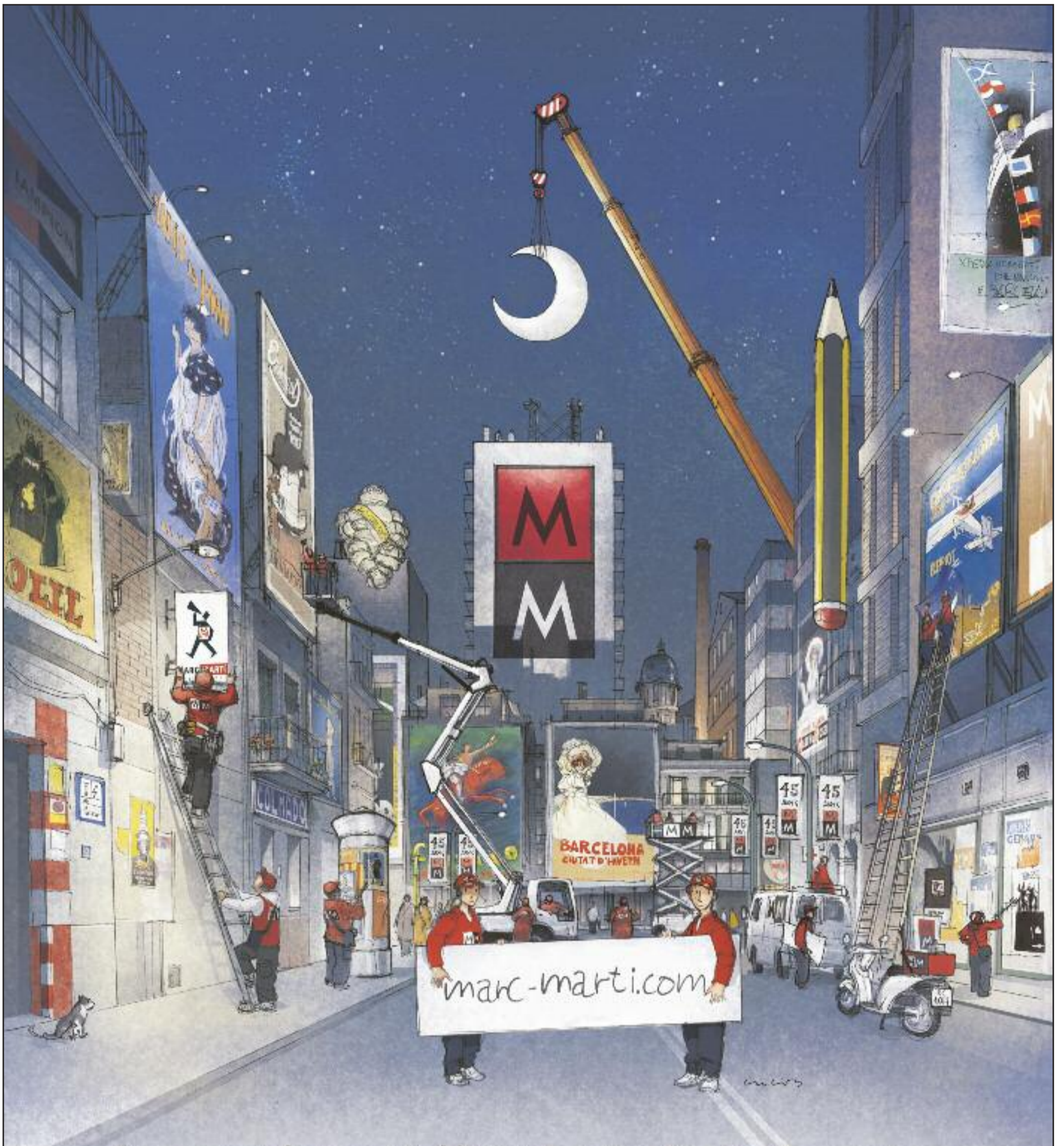
Girona, 52
Barcelona

Entrada lliure

9:00h a 20:00h de dilluns a dijous
9:00h a 14:00h els divendres

Sabies que **Ciutat Vella** alberga el 47% dels comerços emblemàtics de Barcelona?

Descobreix el potencial econòmic del teu districte

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA

IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

Agenda

Cultura popular | Diada de les tradicions catalanes

El 16 de desembre, a partir de les 11:00, el Pla de la Catedral acollirà la trentena edició de la Diada de les Tradicions i els Costums Nadalencs a Catalunya.

El Palau Martorell mostra una gran selecció de l'obra de Marc Chagall

📍 Palau Martorell

🕒 Fins al 24 de març

El Palau Martorell acaba d'estrenar *Marc Chagall. El color dels somnis*, una mostra única d'un dels artistes més reconeguts, influenciat pel cubisme, el fauvisme i el surrealisme. Una bona manera de submergir-se en l'univers del pintor i descobrir vint-i-cinc peces que no s'han vist fins ara a Espanya.

L'exposició presenta una acurada selecció de cent vuitanta-una obres que recorren de manera exhaustiva la trajectòria artística de

Chagall, un artista amb un estil distintiu i inclassificable. Es tracta d'un recorregut de cinquanta anys estructurat amb apartats dedicats als grans temes que van ocupar-lo al llarg de la seva vida. També hi ha referències als records de la infància, marcats pels ritus i les tradicions russes i jueves. I una secció dedicada a la profunda espiritualitat de l'artista, amb obres relacionades amb la Bíblia.

Ample, 11

'Alma' flamenca

📍 Sala Tarantos

🕒 Del 27 novembre al 3 desembre

Alma és un espectacle de flamenc carregat d'energia, tradició i positivitat. Amb un quadre de més de catorze anys d'experiència als escenaris transporta al públic a un món de sensacions i sentiments a través del ball d'Isabel Marsol i Violeta Barrio, el *cante* de David Pérez i la guitarra de Victor Ruselito.

Pl. Reial, 17

I love Heavy Metal

📍 Teatre Poliorama

🕒 03/12/2023 - 12:00 h

Una nova producció de Rock en Família, música en directe i entreteniment per a tota la família, aquest cop al voltant de la història del Heavy Metal. Acompanyats pel zombi Eduardo, un titella, la banda interpretarà en viu les millors cançons d'AC/DC, Kiss, Motorhead, Europe, Iron Maiden, Scorpions o Metallica.

Rambla, 115

Nadal al Port

📍 Port Vell

🕒 Del 5 de desembre al 7 de gener

Enguany el tradicional mercat de Nadal del Port Vell s'estendrà més enllà del Moll de la Fusta i tant l'enllumenat com les activitats arribaran als molls de la Barceloneta, del Dipòsit i de Barcelona i a la plaça Pau Vila. L'objectiu, contribuir a dinamitzar tant socialment com econòmicament els barris més propers al Port.

Moll de la Fusta

La música de Bayona

📍 Gran Teatre del Liceu

🕒 08/12/2023 - 19:30 h

L'univers cinematogràfic del director de cinema Juan Antonio Bayona s'apoderarà de la Sala Gran del Liceu amb un gran concert. Una oportunitat única per submergir-se en l'atmosfera i emoció de les bandes sonores més emblemàtiques dels films del director de la mà de l'Orquestra Simfònica del Vallès.

Rambla, 51-59

Raval flamenco Jazz

📍 Avinguda Portal de l'Àngel

🕒 09/12/2023 - 12:00 h

Sis joves músics sorgits de les aules del Centre Superior de Música del Liceu han format el grup Raval Flamenco Jazz Group i actuaran tots plegats a l'avinguda del Portal de l'Àngel. Un saxo, una flauta, un piano, un baix, una bateria i instruments de percussió, al servei de la fusió del flamenc i el jazz.

Avinguda Portal de l'Àngel

Pas de pardal

📍 Biblioteca Gòtic - Andreu Nin

🕒 13/12/2023 - 17:30 h

Per Nadal, pas de pardal és una sessió de contes, cançons i danses populars tradicionals de Nadal i de l'hivern ideals per escoltar, cantar i ballar durant aquestes festes populars nadalencs. Una activitat recomanada per a infants a partir de tres anys, a càrrec de l'animador Rah-mon Roma.

Rambla, 30-32

Dickens al Liceu

📍 Gran Teatre del Liceu

🕒 16-17/12/2023 - 11:30 h

El músic Albert Guinovart ha agafat un clàssic de Charles Dickens, *El Conte de Nadal*, i ha compost una partitura bellíssima, sensible i plena de contrastos. Dinamitzant l'acció musical, els dibuixos de sorra de Borja González de la Companyia Ytuquepintas li donen un punt encara més poètic.

Rambla, 51-59

Concert al museu

📍 Museu Marítim

🕒 18/12/2023 - 18:30 h

Torna el concert de Nadal del Museu Marítim de Barcelona amb el Cor Drassanes, dirigit per Óscar Peñarroya. Amb aquest concert, el Museu Marítim de Barcelona vol desitjar bones festes a amants i persones vinculades a la institució. El concert és gratuït, però cal inscriure's a través de la pàgina web.

Avinguda de les Drassanes, s/n

Concert de la Sibil·la

📍 Parròquia Mare de Déu de Betlem

🕒 21/12/2023 - 21:00 h

Una de les tradicions més nostrades de Nadal, i no tan conegudes, és la interpretació del Cant de la Sibil·la a la parròquia de la Mare de Déu de Betlem. En aquesta ocasió, l'Orfeó Martinenc i el Cor Diaula interpretaran també un altre clàssic, el rèquiem de Fauré. Una bona oportunitat per recuperar una tradició històrica.

Xuclà, 2

Fira de Santa Llúcia

📍 Voltants de la Catedral

🕒 Fins al 23 de desembre

Fins al 23 de desembre l'avinguda de la Catedral es tornarà a omplir de llum, il·lusió i esperança amb la celebració d'una nova edició de la fira de pessebres i ornamentació nadalenca més antiga de Barcelona. Hi trobareu més de 160 de parades de productes nadalencs i més de 30 espais dedicats a l'artesanía.

Av Catedral, 1

Cosint el cant

📍 Palau Güell

🕒 Fins al 21 de gener

El Palau Güell acaba d'inaugurar *Cosint el cant*, una mostra que aborda la relació de Victoria de los Ángeles amb la moda. S'hi podran veure alguns dels vestits més icònics que la soprano va fer servir al llarg de la seva carrera, tant els que lluïa als recitals com els que feia servir per interpretar alguns personatges.

Nou de la Rambla, 3-5

Chantal Akerman

📍 Palau de la Virreina

🕒 Fins al 14 d'abril

Claire Atherton ha comissariat l'exposició *Encara la imatge*, sobre l'artista Chantal Akerman. Un recorregut alhora lliure i construït, a través d'algunes de les seves obres, la majoria instal·lacions, algunes íntimes i d'altres obertes al món, però totes polítiques en forma i presència.

Rambla, 99

Una exposició sobre les mascotes que naveguen amb els seus amos

📍 Museu Marítim

🕒 Fins al 3 de març

Els animals i les persones han navegat en els mateixos vaixells durant molts segles. Les bèsties s'han embarcat per molt diversos motius: per al conreu, en el transport, en la guerra, per al consum... Han compartit embarcació i espais fins que, a partir dels anys setanta, les legislacions sobre el seu transport es van fer més estrictes.

L'exposició *Animals a bord* recull aquesta tradició amb una selecció de fotografies cedides per col·leccions privades i públiques, com *Imperial War Museum* de Londres. S'ha completat amb fotografies de mascotes a bord d'embarcacions, aconseguïdes mitjançant una

crida a xarxes socials. Algunes d'aquestes imatges formaran part de l'Arxiu Fotogràfic del Museu Marítim, ajudant a omplir el buit detectat de fotografies d'animals al mar, i enriquint així el patrimoni marítim. A més, l'exposició està construïda entorn de les anècdotes que s'expliquen en una tertúlia que el museu celebra a periòdicament amb capitans ja retirats de la marina mercant.

Especialment adreçada a famílies i amants dels animals, *Animals a bord* presenta diversos elements lúdics com un fotocall i jocs vinculats al mite de l'Arca de Noè.

Avinguda de les Drassanes, s/n

BCN~~X~~10

MULTIPLICA L'EXPERIÈNCIA BARCELONA

BARCELONA
districte a districte

Nou Barris acollirà de nou el seguici dels Reis d'Orient

NOU BARRIS | Com ja és habitual, el seguici que acompanya Ses Majestats els Reis d'Orient farà una aturada a Nou Barris, per agafar forces, abans d'afrontar la Nit de Reis. Enguany serà la quarta edició del Campament Reial, que s'establirà del 2 al 4 de gener entre les palmeres del pati de la seu del Districte. En aquest oasi, tots els personatges diversos que formen part del seguici, com ara els patges reials, els astròlegs, els carters o les cosidores, descansaran i es prepararan per ajudar els Reis d'Orient a repartir els regals després de la cavalcada. Mentrestant, rebran tots els nens i nenes de la ciutat que desitgin veure'ls de ben a prop.

El Campament Reial i la Cavalcada de Reis de Nou Barris són les activitats de cultura popular més significatives del districte

La cavalcada de Reis de Nou Barris congrega cada any al voltant de 40.000 persones

durant les dates nadalenques. Són actes de gran transcendència per la seva espectacularitat, però sobretot per la participació de la gent. Enguany hi haurà més de 1.300 persones voluntàries de les 25 entitats participants, totes sota la direcció professional de l'equip de La Puça Espectacles.

Foto: Ajuntament de Barcelona

La cavalcada del districte de Nou Barris és, després de la de Barcelona, la que aplega més públic de tota la ciutat, al voltant de 45.000 persones assistents. Per aquest impacte i sobretot per l'àmplia participació del veïnatge i de les entitats, aquesta activitat forma part del programa BCNx10, impulsat per l'Ajuntament amb fons de l'impost turístic i gestionat per Turisme de Barcelona.

PERSONATGES NADALENCES

Mentre dura el Campament Reial s'instal·len diferents carpes al llarg de tot el recinte, el pati del Districte i la plaça Major de Nou Barris, amb personatges que van interactuant amb el públic i que representen la litúrgia dels preparatius de l'arribada dels Reis Mags. Hi trobareu el Carter Reial, el Patge Xumet, la Carbonera amb la Reina del món del carbó, les Caramel·leres, els

Follets de les joguines, els Cosidors reials, els Vetlladors de la llum, els Sargidors de mitjons, les Fades de la son... Les entitats, que han participat activament en la creació de l'espai, conjuntament amb La Puça Espectacles, es fan seus aquests personatges i els donen vida durant aquests dies.

Trobareu tota la programació sobre el Campament Reial i la cavalcada a la pàgina web visitbarcelona.com/BCNx10. ■

Un gran viatge al pessebre històric de Betlem sense sortir de la Torre del Suro

Foto: Norbert Foto

HORTA-GUINARDÓ | El Pescebre Vivent de la Torre del Suro és una representació d'un pessebre tradicional, amb la particularitat que tots els actors i actrius són persones adultes amb alguna discapacitat intel·lectual. Impulsat pel Taller Sant Camil, un centre ocupacional especialitzat, fa trenta anys que s'escenifica al voltant de l'edifici modernista conegut com la Torre del Suro, al districte d'Horta-Guinardó, així com al bosc que la Casa de Repòs té a la seva part posterior. Precisament per la seva trajectòria és una de les activitats del programa BCNx10, impulsat per l'Ajuntament amb fons de l'impost turístic i gestionat per Turisme de Barcelona. Enguany la cita serà el 20 de desembre a partir de les sis de la tarda.

UN PESSEBRE VIVENT DE QUALITAT

En aquesta representació es mostren quatre quadres estàtics de temàtica diversa que el visitant va descobrint en realitzar un itinerari de vint minuts. Representen diverses temàtiques, com ara oficis de l'època del naixement de Jesús, escenes costumistes o passatges bíblics.

Tots els detalls, la il·luminació, l'ambientació i, per descomptat, les actuacions són molt acurades. "En realitat, és com si et fiquessis dins del pessebre i poguessis passejar-hi", explica Sergi Gil, el director del centre. I continua: "És un pessebre vivent de molta qualitat perquè hi ha una implicació molt gran. Unes 100 persones entre voluntaris, tècnics, gent que hi participa, treballant, més els cinquanta o seixanta actors". De fet, l'any 2016 el Pescebre Vivent va guanyar el Premi Ciutat de Barcelona de Cultura Popular, un guardó que no s'entrega per raons socials sinó a entitats relacionades amb la cultura.

Això sí, més enllà del valor artístic, és evident que l'activitat té alhora un valor afegit. "És el regal de Nadal que fan els nostres nois i noies a la ciutat", resumeix Gil, "i és una passada veure com els puja l'autoestima quan veuen en una tarda 1.500 persones que venen a veure com ho fan de bé". En trobareu més informació a la pàgina web visitbarcelona.com/BCNx10. ■

Escaneja aquest codi QR i no et perdis res!

BCN X 10
MULTIPLICA L'EXPERIÈNCIA BARCELONA

El pessebrisme compleix 800 anys

CIUTAT VELLA | El pessebrisme, la representació del naixement de Jesús de Natza-ret, és una antiga tradició a Catalunya que es remunta al segle XIV. Amb el temps ha anat evolucionant, amb nous materials i també noves maneres de relatar la història de Jesús, però l'essència continua vigent, en bona part gràcies a la feina dels pessebristes. I el millor moment per admirar aquesta tasca és la Biennal del Pessebre Català, que enguany celebra la seva XIX edició, del 25 de novembre al 14 de gener, a la Capella Reial de Santa Àgata.

Organitzat per la Federació Catalana de Pessebristes, l'Associació de Pessebristes de Barcelona i els Pessebristes de Ciutat Vella, aquest esdeveniment reuneix una extensa exposició de diorames de diverses entitats de tota Catalunya i també d'associacions internacionals. És una autèntica immersió en una activitat artesana de gran valor i molt estimada a Catalunya, i una oportunitat única per gaudir de les propostes artístiques del pessebrisme català actual. Per aquesta raó forma part del programa BCN10, impulsat per l'Ajuntament

amb fons de l'impost turístic i gestionat per Turisme de Barcelona.

EL PESSEBRE DE SANT FRANCESC Enguany, a més, se celebra un aniversari molt especial per al sector: es compleixen 800 anys des del primer pessebre documentat històricament. Aquell any, el 1223,

La Biennal del Pessebre Català acull una gran exposició de diorames

Sant Francesc d'Assís va triar una cova ubicada a Greccio, a Itàlia, per fer una representació del naixement. Es considera, doncs, que és la data fundacional de la tradició. Amb motiu de la celebració, hi haurà nombrosos actes al llarg de l'any i aquest serà el tema central d'aquesta edició de la Biennal. Trobareu més informació al respecte a visitbarcelona.com/BCNX10. ■

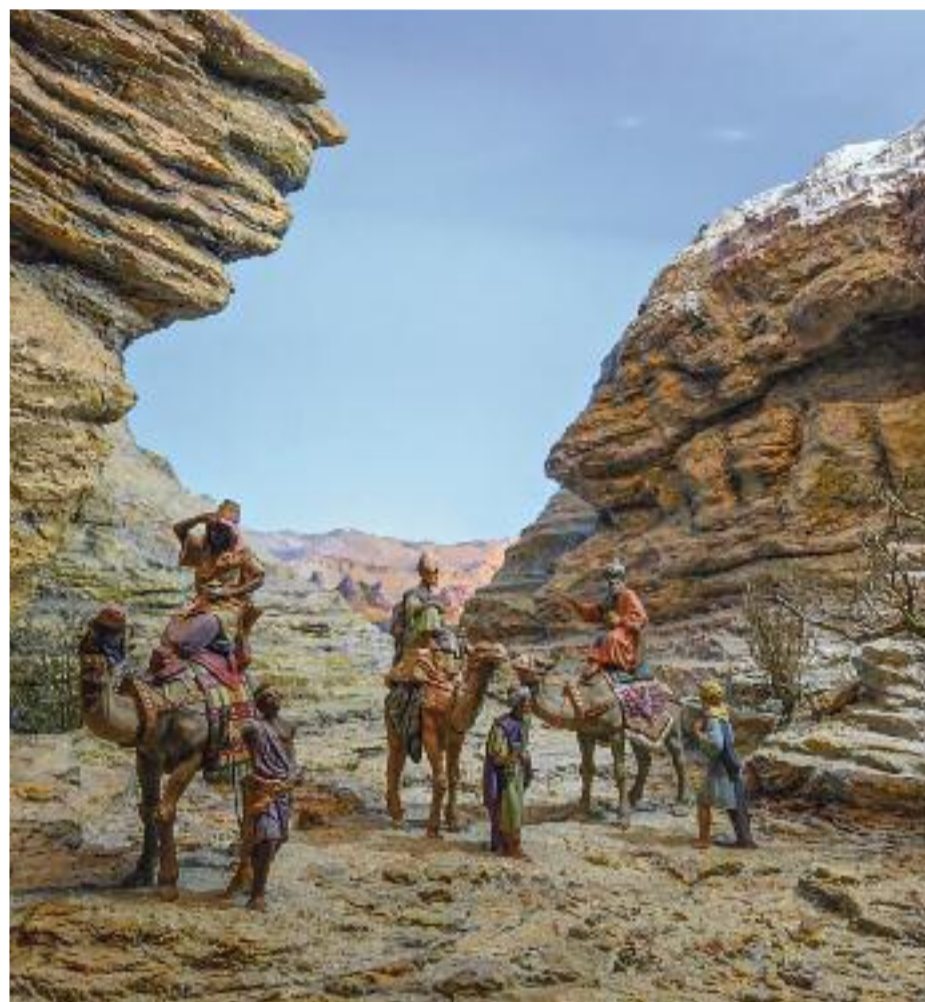

Foto: A. Bofill

MULTIPLICA L'EXPERIÈNCIA BARCELONA

BCN X 10

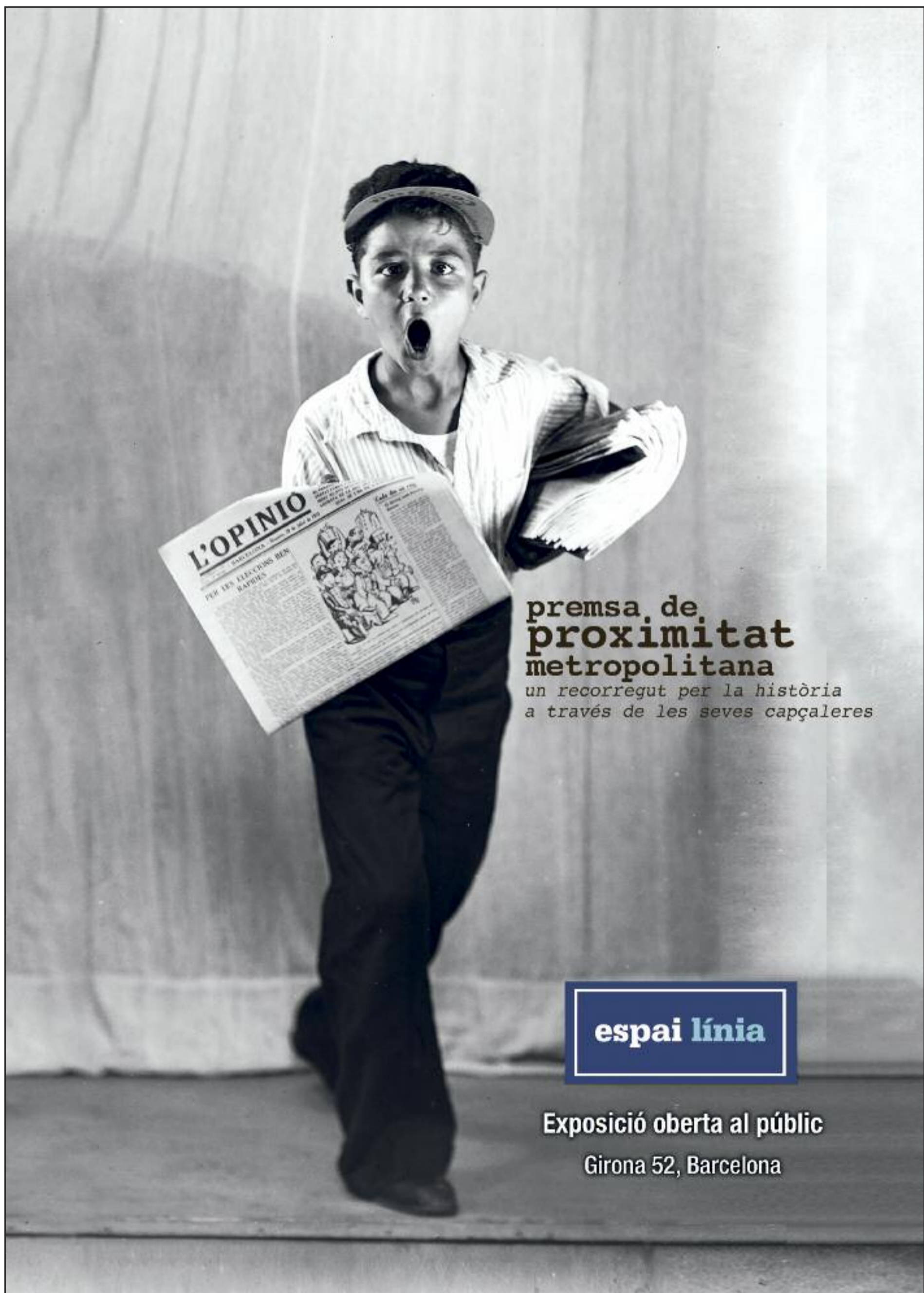
Passa't pels **10 districtes** de Barcelona i descobreix un munt d'esdeveniments per a tots els gustos, impulsats per les associacions locals.
Viu els barris de la mà dels que hi viuen.

Consulta la programació a visitbarcelona.com/bcnx10

Barcelona Turisme

Financiat amb impost turístic

Ajuntament de Barcelona

premsa de
proximitat
metropolitana

*un recorregut per la història
a través de les seves capçaleres*

espai línia

Exposició oberta al públic

Girona 52, Barcelona

La cultura es viu als centres cívics

» Els programes culturals en xarxa dels centres cívics es consoliden i s'expandeixen
 » Arts en viu, música, audiovisual, exposicions i xerrades arriben arreu de la ciutat

► Els cinquanta-dos centres cívics de Barcelona són espais oberts a tothom i propers a la ciutadania. Compleixen una funció social molt important en una ciutat com la nostra, però són molt més que dinamitzadors. Els centres cívics també juguen un paper rellevant en la promoció de la cultura i la formació, i ho fan amb programes estables i durant tot l'any.

A banda de la programació cultural específica de cada centre cívic, doncs, la Xarxa de Centres Cívics de Barcelona coordina la gran diversitat d'actes relacionats amb les arts en viu, la música, l'audiovisual, les exposicions o les xerrades informatives i permet agrupar i estructurar les activitats, amb l'objectiu de garantir una oferta estable, ben distribuïda pels barris. També facilita el procés de transmissió de la informació, perquè l'oferta arribi tant als usuaris dels centres com al públic en general. Aquesta tasca es porta a terme a través de diversos programes culturals.

DISTRICTE CULTURAL

Barcelona Districte Cultural agrupa el circuit de trenta-quatre centres cívics i trenta-sis escenaris que acullen actuacions de circ, dansa, teatre, música i programació dinamitzada audiovisual infantil. També en formen part les quatre sales de cultura i educació obertes al barri i vinculades a centres educatius: Auditori Sant Martí i Sala La Pau de l'Escola La Pau; Centre Cívic Besòs i Sala Carlos Díaz de l'Institut Barri Besòs; Centre Cívic Casa del Relotge i Sala Maremar de l'Escola Bàrkeno; i, finalment, Centre Cívic Drassanes i Sala Mila-way de l'Institut Milà i Fontanals, els últims que s'hi han incorporat.

El programa té dues edicions al llarg de l'any, la de tardor i la de primavera, i està obert a propostes artístiques mitjançant una bústia de recollida adreçada a professionals. Tota la programació es pot trobar al web districtecultural.barcelona.

PANTALLA BARCELONA

Dotze centres cívics participen en el programa Pantalla Barcelona, que agenda anualment entorn de setanta projeccions audiovisuals que apropen el cinema als barris. Es projecten títols reeixits quant a públic i crítica i premiats en diferents festivals d'arreu del món. L'edició de tardor, d'octubre a març, gira entorn d'una temàtica a partir de la qual es programen títols locals, europeus i fins i tot internacionals. La d'estiu es fa en format de cinema a la fresca i inclou pel·lícules de proximitat.

Amb el títol de *Famílies i maternitats*, la cartellera de tardor

El programa Pantalla Barcelona agenda anualment entorn de setanta projeccions audiovisuals que apropen el cinema als barris. Foto: Òscar Sanz

d'enguany posa el focus en les tipologies familiars i la maternitat. El cicle es pregunta si, ara que els models de família estan canviant i que conviuen amb naturalitat estructures familiars tradicionals amb altres de més diverses, la societat és capaç d'acollir aquesta diversitat.

TEMPORALS

La Xarxa de Centres Cívics de Barcelona també promou Temporals, un programa itinerant de projectes d'art contemporani als barris, amb l'objectiu de crear accions i experiències artístiques que interpel·lin la ciutadania i hi dialoguin. En aquest

Els centres cívics promouen la cultura de proximitat

context de proximitat i comunitat, els projectes esdevenen processos de creació que adopten formes diverses segons el territori on se situen.

Hi participen regularment tretze equipaments que, al llarg de l'any, programen diverses exposicions vinculades als barris. La participació és lliure i oberta, i els artistes poden enviar les seves iniciatives a la bústia de recollida de propostes, les quals han de poder vincular-se amb el territori.

ARGUMENTABCN

Les xerrades i debats culturals també formen part de l'oferta dels centres cívics de la ciutat. A més, quatre d'aquests espais col·laboren en la programació d'ArgumentaBCN coordinant diverses xerrades sobre algun tema especialment rellevant. Aquesta tardor, per exemple, giren entorn de la salut mental i dels malestars que afecten les persones. Els centres cívics Casa Golferichs, El Sortidor, Navas i Torre Llobeta acullen un total de setze xerrades que es transformen en un espai de diàleg entre persones acreditades en els diferents temes i el públic, amb una figura moderadora que dinamitza les converses.

MÚSICA Z

Els centres cívics també juguen un paper molt important en la formació i en la promoció del talent dels joves. En l'àmbit musical, el programa Música Z contribueix activament a fer arribar el talent de les escoles superiors de música de la ciutat als barris. Més que concerts, es programen audicions compartides on els estudiants viuen una situació de contacte directe amb el públic. No només toquen un repertori, sinó que també xerren i comparteixen coneixements amb els assistents, cosa que reforça la seva formació i permet consolidar una comunitat entorn de la cultura.

Inscriu-te a les activitats

Foto: Ajuntament de Barcelona

► A banda dels programes de caràcter més cultural, els centres cívics de la ciutat ofereixen al llarg de l'any una gran diversitat d'activitats també culturals, però amb un perfil més formatiu, des d'ensenyament musical o d'idiomes fins a tallers de costura o cuina, passant per cursos de ball, tastos de vins o tallers de pintura, entre moltes altres. Aquestes activitats no només ajuden a ampliar coneixements o habilitats, sinó que contribueixen al reciclatge i a l'empoderament de la ciutadania.

La programació s'estructura en estacions i les inscripcions per als cursos i tallers d'hivern s'obriran al llarg del mes de desembre.

També per als itineraris culturals, les visites o les excursions programades, per a les quals cal reservar plaça amb prou antelació. Per apuntar-se als cursos, tallers o altres activitats cal acudir al centre cívic o bé es pot accedir a l'aplicatiu de l'espai per inscriure-s'hi en línia. A les pàgines web dels diferents centres trobareu guies per facilitar la inscripció.

Si esteu en situació d'atur o sou persones amb discapacitat, hi ha previstos diversos tipus de descomptes. En alguns centres també s'apliquen altres bonificacions i descomptes concrets. Trobareu tota la informació al respecte al web barcelona.cat/centrescivics.

És del dia 19 d'abril de l'any 1978. A la foto, en blanc i negre, s'hi veu un grup d'homes en una escalinata. Bé, també hi ha tres dones. Gairebé tots porten americana i corbata, i van ben afaitats. Els retratats pel fotògraf i periodista Emilio Pérez de Rozas són els regidors de Barcelona en el primer ple d'investidura després de la dictadura. Narcís Serra, el nou alcalde, surt a la primera fila, i encara que amb barba, vesteix exactament com la resta.

L'estètica dels polítics que apareixen a la fotografia és la norma a tots els consistoris democràtics de l'època: homes afaitats, amb *trajo*, camisa... No obstant això, a les instantànies que es fan als municipis de la metròpoli d'aleshores es veuen alguns regidors sense corbata i amb la camisa arremangada. Són polítics obrers que, per fi, poden participar en la vida pública lluny de la clandestinitat. Amb els anys, però, molts d'ells acabaran sucumbint als dictats de l'americana.

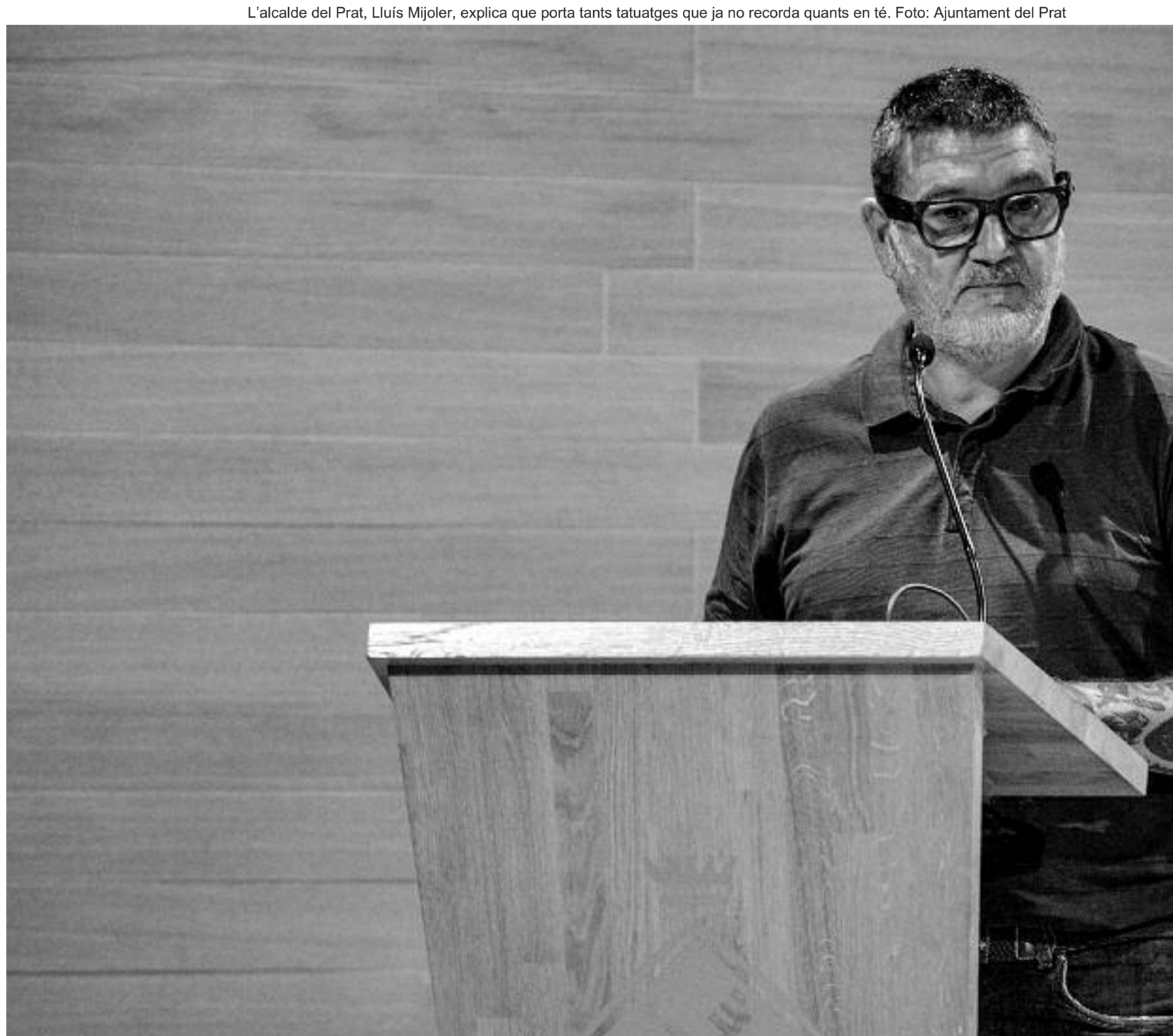
Totes aquestes imatges tenen gairebé mig segle. Avui, a la política les modes han canviat. Com ha evolucionat la manera com vesteixen els representants sortits de les urnes? Són més transgressors? Continuen sota la dictadura del *trajo* i la corbata?

L'ESTÈTICA DEL PODER

Quan pensem en algú poderós normalment ens l'imaginem amb americana i corbata. "Tant en homes com en dones, és una vestimenta associada al poder, als homes de negocis o a la banca", afirma l'experta i assessora d'imatge en política Marta Portnou. "Mentalment això es relaciona amb la dreta, perquè durant molt temps havia ocupat el poder i els càrrecs on hi havia un codi formal de vestimenta", afegeix. De fet, la moda de la jaqueta i la corbata tal com la coneixem es consolida a casa nostra a finals del segle XIX i principis del XX, impulsada per la burgesia. Anteriorment, en altres indrets com França o la Gran Bretanya aquesta nova classe social havia apostat per peces de roba més austeres que es contraposaven amb l'estil recarregat de les velles elits aristocràtiques en declivi.

En aquest sentit, quan part de la població que normalment no accedia a la política, com les classes obreres, va anar conquistant espais de representativitat, ho va fer vestint amb la roba que identificava amb el poder. "No és que adoptessin aquesta vestimenta, sinó que quan van començar a ocupar càrrecs sabien que havien de passar per certs convencionalismes", explica Portnou.

Amb algunes excepcions durant la segona meitat del segle XX –com quan els parlamentaris del Partit Verd alemany van irrompre al Bundestag amb *bambes* el 1985–, a principis del nou mil·lenni els canvis que s'havien produït en la vestimenta dels po-

L'alcalde del Prat, Lluís Mijoler, explica que porta tants tatuatges que ja no recorda quants en té. Foto: Ajuntament del Prat

Adeu a la dictadura del 'trajo' i la corbata?

Fa mig segle, els plens municipals estaven plens d'homes amb americana i corbata. Actualment, les coses han canviat, i cada vegada és més freqüent veure representants públics que no s'adscriuen a aquests canons estètics. Malgrat tot, a la política encara hi ha un cert clima d'encotillament pel que fa a la vestimenta.

lítics eren pocs. Només cal recordar que el parlament britànic no va revocar fins al 2017 la norma de dur corbata.

ITOT VA CANVIAR

Després de la crisi econòmica del 2008, la confiança de la ciutadania en els polítics a l'estat espanyol va arribar als seus mínims històrics entre el 2012 i el 2013, segons el CIS. La població considerava que els seus dirigents estaven a una distància sideral. Va ser a par-

tir d'aquell moment que la política es va omplir d'una nova formada de dirigents, molts vinguts del 15M, que trencaven amb els motlles establerts fins aleshores.

En declaracions al *Línia*, l'exdiputat de la CUP David Fernández explica que quan la seva formació va arribar al Parlament el 2012 hi havia gent que, en veure com vestia, li deia que "per fi algú s'assemblava a ells". "No va ser una decisió tàctica. Simplement érem iguals a dins del Parlament que a

fora", afirma. Sigui com sigui, la seva entrada a l'hemicicle no va deixar indiferent ningú. A més de la col·lecció de samarretes reivindicatives que el diputat va lluir durant gairebé quatre anys, i que va ser àmpliament comentada per la premsa, Fernández va rebre atacs de tota mena per la seva manera de vestir. La més notòria va ser la de la presidenta del Parlament Núria de Gispert, de Convergència i Unió, que en una entrevista va dir que "la dignitat de la institució" re-

queria "una formalitat diferent". Les seves crítiques van quedar en res, i fins i tot una experta en moda com Patricia Centeno va escriure un article ironitzant sobre el fet que de Gispert hagués aparegut disfressada de fada en una entrevista a *El País* el 2011 i ara parlés de decència.

Encara van ser més agressius els atacs d'alguns diaris espanyols. *La Razón*, per exemple, publicava l'article *David Fernández, la estètica de lo feo*. "Es van dir barra-

La moda com a arma

● Més enllà de comunicar una filiació o una ideologia política, l'estètica és utilitzada sovint pels rivals com a arma llancívola. En aquest sentit, són les dones les que pitjor ho tenen. "Sempre som jutjades pel nostre aspecte físic. És part d'aquest patriarcat que s'exerceix sobre els cossos", considera l'experta en moda Marta Portnou. "Una manera d'atacar una dona és a través del físic, per anul·lar-la i afeblir-la", afegeix.

No cal anar gaire lluny en el temps per trobar exemples del que explica. El passat mes de setembre, després

cabassos. Inés Arrimadas va ser vexada per l'expolític del PP Miguel Ángel Rodríguez quan en un tuit va afirmar que la de Ciutadans era "físicament atractiva com a femella jove". Tant ella com una altra política catalana, Anna Gabriel, van ser el blanc d'atacs masculistes per la seva condició física durant l'època del procés. De la diputada de la CUP es parlava del serrell "tallat a dretal" i es qüestionava la seva higiene. Alhora, quan va canviar d'estil, va convertir-se en tota una celebritat. La mateixa Ada Colau també ha aparegut a la premsa recentment

Yolanda Díaz, Inés Arrimadas, Anna Gabriel, Ada Colau, Aina Vidal... Els atacs contra les dones pel seu aspecte físic són comuns a la vida política

que la líder de Sumar Yolanda Díaz criticà Felipe González per la seva postura en contra de l'amnistia, Alfonso Guerra, que va ser vicepresident amb el PSOE, va donar a entendre que les paraules de Díaz no tenien valor perquè havien estat dites en el temps "entre una perruqueria i una altra". Portnou es mostra indignada amb aquest comentari masculista i considera que Guerra "mai s'hauria atrevit a dir el mateix d'un senyor". "Ningú riuria si a un home li diguessin que passa massa hores al barber", lamenta l'experta.

Els atacs contra les dones pel seu físic transcendeixen els colors polítics. A Catalunya en tenim exemples a

pel seu canvi de look. És, sens dubte, una manera d'analitzar les polítiques segons un prisma molt diferent del que s'utilitza amb els seus companys homes. La seva vàlua intel·lectual passa per darrere de la seva condició estètica. Només un home ha fet córrer tanta tinta: Pablo Iglesias quan es va tallar la cua.

En resum, comentar com van o deixen d'anar les polítiques és ben freqüent. Aina Vidal explica, en declaracions al *Línia*, que els seus tatuatges sovint generen comentaris. "M'han arribat a demanar que me'ls tapi i hi ha qui m'ha dit que són indecorosos i de poligonera", diu la diputada barcelonina dels comuns.

bassades, però no ens van afectar, perquè ens van ratificar com la veu de la gent normal", diu Fernández. Així mateix, els atacs confirmaven les tesis dels anticapitalistes en un altre sentit. La seva manera de vestir molestava "uns pocs que anaven amb *trajo*" i que, a ulls de Fernández, eren responsables de "la corrupció i la riquesa desigual".

Fernández va ser, probablement, un dels primers a tot l'Estat a trencar amb les estrictes normes estètiques que havien regit la política. Més tard, Pablo Iglesias i la seva cua, Alberto Rodríguez i les seves rastes, Carolina Bescansa alletant el seu fill al Congrés dels Diputats, dandis com Antonio Baños o Juli Fernández o Anna Gabriel amb el serrell més comentat de la història de la política van trobar una esclata a l'estètica grisa de sempre.

LA DARRERA FRONTERA

Pentinats, roba més lluminosa, camisetes... Sembla que avui els polítics tenen més llibertat per anar com volen. Amb tot, hi ha una barrera que encara no s'acaba de superar: els tatuatges. "Els polítics que en porten no en fan ostentació, perquè els tatuatges sempre han tingut una connotació negativa", afirma Portnou.

"A la Xina sempre van ser una manera de marcar les persones que havien comès crims, i la religió cristiana els tenia com una cosa prohibida", diu per afegir que també s'han relacionat amb "els joves, la rebel·lia, les bandes de carrer i les drogues".

Això resulta sorprenent perquè, segons l'Acadèmia Espanyola de Dermatologia, un de cada tres ciutadans menors de 40 anys a l'Estat porta tatuatges. "Com que tot s'ha democratitzat i qualsevol senyora *pija* de Pedralbes porta el nom dels seus fills tatuat, ja no és el que era abans, però tot i això els polítics tenen tanta por de ser jutjats que amaguen els seus tatuatges", afirma Portnou.

És per tot això que des del *Línia* hem preguntat a diferents polítics que porten tatuatges per què en duen i si això té algun pes en la seva feina. L'alcalde del Prat, Lluís Mijoler, dels comuns, per exemple, ja no sap ni quants en porta. "Arriba un moment que els deixes de comptar", diu per afegir que "cada un té una història". Mijoler està molt orgullós de lluir un cos ple de tinta, però reconeix que encara es jutja les persones "més per la seva aparença que per la feina que fan". "Estar compro-

"Qualsevol senyora 'pija' de Pedralbes porta el nom dels seus fills tatuat. Tot i això, els polítics els amaguen", diu l'experta i assessora d'imatge Marta Portnou

"A la política encara continuem ancorats en molts formalismes i una cultura elitista", afirma l'exdiputat de la CUP David Fernández, que va ser dels primers a trencar els cànons

mesos amb el reconeixement de la diversitat i la pluralitat de la nostra societat passa per revisar aquest estereotip", argumenta.

La seva companya de partit i diputada al Congrés Aina Vidal en té cinc. "El més important me'l vaig fer fa tres anys, just després de superar el càncer", relata. És un prisma de llum en forma de triangle que uneix dues de les seves passions: *Star Wars* i la fotografia. També porta una nota musical darrere l'orella, una tortuga amb una oreneta a la closca en homenatge a un conte de Cortázar, un tuca dedicat a la seva família i una rosa dels vents que es va fer amb la seva millor amiga. Vidal afirma que els seus tatuatges han suscitat comentaris no sempre positius. Així mateix, diu que, "malgrat que alguns s'esforcen a tapar-se'ls, hi ha moltíssims diputats que en porten".

Altres polítics com l'exalcalde de Sabadell i diputat d'ERC Juli Fernández tenen tatuatges més discrets. Ell en porta cinc que s'ha fet en moments rellevants, com quan el van elegir diputat. "Em vaig tatuar *No pasaran!*", recorda. A ell mai li han dit res per portar tatuatges.

En la mateixa línia, la regidora d'ERC a Barcelona Elisenda

Alamany porta una papallona al canell. Segons confessa, mai li ha generat problemes i se'l va fer el 2013 "després d'un canvi personal". En aquest sentit, considera que si els tatuatges encara tenen mala fama en política és perquè hi ha un component generacional. "Les persones d'entre 50 i 60 anys estan sobrerrepresentades al Parlament respecte a la societat catalana", afirma. És per això que els tatuatges en política, segons el seu parer, no estan normalitzats.

Una altra fotografia molt diferent de la del 1978 ens parla d'aquesta manca de normalitat. En aquest cas es va fer el 17 de juny del 2023, després de la investidura de Jaume Collboni com a alcalde de Barcelona. Ara sí, per fortuna, hi ha més dones a la imatge. Malgrat tot, com en aquella foto del 1978, les corbates, les jaquetes i els pentinats clenxinats hi predominen. Pots ser que té raó David Fernández quan afirma que a la política "encara continuem ancorats en molts formalismes i una cultura elitista".

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

la Barcelona desconeguda

Turisme km0

Casa Marsans, molt més que un alberg de joventut

GRÀCIA/ Tot passejant pel barri de Vallcarca, si arribeu al passeig de la Mare de Déu del Coll, 41, hi trobareu un edifici singular que no passa desapercebut. Hi veureu entrar i sortir molt de jove, perquè és l'alberg que la Xarxa Nacional d'Albergs de Catalunya té a Barcelona, però és molt més que un allotjament. La Casa Marsans és una petita joia del modernisme que ha resistit el pas del temps tot i haver viscut una història dura i tèrbola. I ara té una de les funcions més nobles per a un edifici: la d'acollir joves d'arreu del món que volen descobrir Barcelona i Catalunya.

La història de la Casa Marsans es remunta a principis del segle XX, concretament a l'any 1907, quan l'arquitecte Juli Marial i Tey va fer realitat el somni de Josepa Marsans i Peix, filla de banquers i propietària de la primera agència de viatges de tota Espanya, Viat-

L'edifici alberga al seu interior una fantasia modernista i aràbiga de l'arquitecte Juli Marial

ges Marsans. La Josepa havia viatjat arreu del món i va voler construir un palauet que evocés totes aquelles aventures, i Marial va construir un palau amb sorpresa. Per fora, una façana classicista, fidel al gust burgès de principis del segle XX. I per dins, una barreja modernista i neoàrab que és una autèn-

Foto: Ajuntament

tica fantasia i que avui dia és Patrimoni Cultural Europeu. Aquest habitatge unifamiliar de planta quadrada s'organitza al voltant d'un pati centralitzat, com un claustre, adornat amb arcades de disseny neoàrab. La decoració interior modernista atorga a l'espai un joc de llum i color espectacular. Malgrat la rehabilitació necessària per convertir l'edifici en un alberg, el palauet manté l'encant primigeni que tenia per als Marsans.

UNA HISTÒRIA AGITADA

L'edifici original ha sobreviscut, però ha sigut gairebé un miracle. Durant la Guerra Civil es va reconvertir en un hospital republicà i, pocs anys després, va ser primer una caserna de les tropes franquistes provinents del Marroc i, després, un edifici d'auxili social de la Falange. En arribar la Segona Guerra Mundial, es va transformar en internat per a orfes de la guerra.

Després de tantes vicissituds, una mica de pau. L'any 1983 la Casa Marsans va allotjar el primer Alberg de Joventut de la Generalitat. Hi va tenir molt a veure l'encant de l'edifici, però també la ubicació, en una de les zones més tranquil·les de Barcelona, entre els barris de Gràcia i Horta, en un entorn privilegiat per la riquesa de naturalesa i d'espais verds i molt ben comunicat amb el centre de la ciutat.

Uns jardins recorden la figura de la lluitadora andreuca Elisa García

SANT ANDREU/ Els Jardins d'Elisa García evocuen una persona molt especial per a Sant Andreu: una jove cooperativista que va ser la primera andreuca morta al front durant la Guerra Civil. Aquell fet va impactar tant el barri que pocs mesos després van posar el seu nom a l'antic carrer de les Monges. Es va mantenir així fins al final de la guerra, quan els franquistes van forçar la recuperació del nom històric. L'any 2018, diverses entitats molt vinculades al barri i al cooperativisme van proposar que els jardins situats entre els carrers Pont, Cinca i Segre, al costat de la parròquia de Sant Andreu de Palomar, portessin el seu nom, i així va ser.

Elisa García va ser una treballadora de la Fabra i Coats i membre de la UGT, militant de les Joventuts de la Cooperativa L'Andreuca, i després de l'aixecament militar va treballar activament als hospitals i als menjadors col·lectius a Sant Andreu. Es va allistar com a voluntària en una columna de la CNT per anar a lluitar, com a miliciana, al front d'Aragó i defensar la causa republicana, però va morir quan tenia amb prou feines dinou anys, a l'Hospital de Sariñena, ciutat on està enterrada.

Foto: Fundació Roca Galès

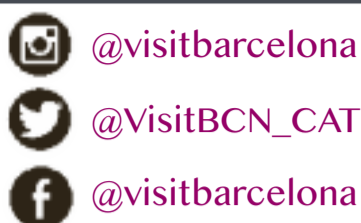

Els Jocs Olímpics van portar un parc al Poblenou

SANT MARTÍ/ El parc del Poblenou, ubicat al front marítim de Barcelona, és un dels fruits de la transformació urbanística que va viure la ciutat durant els Jocs Olímpics del 1992 i un bon exemple del canvi que va fer Barcelona gràcies a aquell esdeveniment. Allà on hi havia un antic abocador, fàbriques obsoletes i el parc d'andanes de l'antiga estació de mercaderies del Poblenou ara hi llueix un espai verd amb dunes cobertes de vegetació mediterrània, camins pavimentats, pistes esportives, àrees infantils i quioscos.

Foto: Aj.

la Barcelona desconeguda

El record de la vida agrària a la Marina perviu a Can Mestres

Foto: Ajuntament

SANTS – MONTJUÏC/ Can Mestres, al Camí de Can Clos, és una de les cases de pagès antigues que es conserven a la ciutat i un testimoni de la gran activitat agrícola i ramadera que tenia lloc als camps de la Marina. Llavors encara era nombrosa la població rural que vivia a la plana del Delta del Llobregat i que abastia els mercats de la ciutat amb productes frescos. Can Mestres és un bon exemple de com vivien i com treballaven aquells productors autòctons.

La casa de pagès era inicialment d'una planta i es va reformar posteriorment per afegir-hi els pisos superiors, però conserva l'aspecte que tenien aquelles construccions. Al seu voltant es conserven els camps de conreu que treballava el seu propietari, Benvingut Mestres. També es conserva el pou d'on

treien l'aigua necessària. En total, la finca té una superfície de més de 10.000 metres quadrats, dels quals 6.200 són cultivables, amb 52 parcel·les. La finca també disposa de zones de plantes aromàtiques als marges de les parcel·les, compostadors individuals i diverses estructures per potenciar la fauna.

En el mateix recinte hi ha una granja de 300 metres quadrats amb diferents animals: ovelles, cabres, ànecs, conills, oques i gallines. Del manteniment i la cura dels animals se n'encarrega una entitat especialitzada, amb l'ajuda voluntària dels jubilats i jubilades.

XARXA D'HORTS URBANS

Afortunadament, el projecte agrari i ramader continua viu a Can Mestres, entre altres raons perquè aquí va néixer la Xarxa d'Horts Urbans

de Barcelona, l'any 1997. L'Ajuntament va establir a la finca cinquanta-dues parcel·les dedicades al conreu per a jubilats del districte de Sants-Montjuïc i és així com es va convertir en el primer node d'aquest programa de participació destinat a les persones més grans de seixanta-cinc anys veïnes del districte i procedents d'entitats de l'Institut Municipal de Persones amb Discapacitat i del tercer sector social.

L'objectiu dels horts en general, i de Can Mestres en particular, és fomentar la participació de persones i l'activitat agrària, sempre seguint els principis de l'agricultura biològica, com feia ben segur el primer propietari. A banda, els horts també acullen activitats d'educació ambiental i visites guiades, sobretot de grups escolars.

L'Eixample

La Casa Queraltó i els esgrafiats roses

Els grans edificis modernistes de referència són els que concentren gairebé totes les mirades, però la petjada d'aquest moviment artístic va ser molt intensa i va deixar la ciutat plena de petits tresors no sempre prou valorats. La Casa Queraltó és un d'ells, un edifici del 1907 dissenyat per l'arquitecte Josep Plantada i Artigas que destaca per uns elegants esgrafiats de color rosa i uns falsos arcs amb columnes i capitells. Tot i que el pas dels anys ha alterat l'edifici original, sobretot el coronament, on han desaparegut uns pinacles i un templet, manté el seu caràcter i, de fet, forma part de la Ruta Modernista de Barcelona.

Amb una estructura en xamfrà i de grans dimensions, la Casa Queraltó ocupa tota la confluència de la rambla de Catalunya amb el carrer de Mallorca. Conserva, en un dels laterals, unes vistoses tribunes semicirculars de gran ornamentació amb arcs i columnes que el fan un edifici de gran bellesa arquitectònica.

PUERTO RICO

La casa manté un vincle curiós amb Puerto Rico, i és que el 1910 hi va néixer algú molt important per a aquest país: Teodoro Moscoso, ambaixador dels Estats Units i polític que entre el 1950 i el 1970 va ser el gran impulsor del desenvolupament econòmic de Puerto Rico.

Foto: Aj.

Un mas del segle XV, un museu i la cova on s'amagava en Serrallonga

Foto: Ajuntament

HORTA – GUINARDÓ/ El Museu Palmero, a Can Figuerola, situat al carrer de Judea, a Sant Genís dels Agudells, és un petit racó ple d'història i de cultura. En un sol espai es pot visitar un mas tradicional del segle XV, un museu de pintura de tota una saga familiar, els Palmero, i fins i tot es pot accedir a la cova on diuen que s'amagava el bandoler Joan de Serrallonga.

Comencem pel museu, una col·lecció permanent que consta de 125 obres pictòriques de l'artista Maestro Palmero i que giren entorn de diverses escenes aparegudes a l'obra mestra de l'escriptor Miguel de Cervantes, *El Quixot*. La col·lecció es completa amb l'obra dels seus continuadors, que també formen part de la família Palmero i que, a més de conservar la casa, també han mantingut la tradició artística de la família.

El mas que ara ocupa el museu, restaurat per la família Palmero, és un edifici protegit del segle XV i encara manté la façana de pedra amb finestres d'inspiració gòtica. A l'interior, destaca un mural pintat al fresc a escala natural i que representa el naixement de l'escut de Catalunya, amb Guifré el Pilós pintant les quatre barres amb la sang de la ferida mortal. A més, la masia conserva mobles originals de l'època i també objectes de ceràmica i algunes peces d'art sacre.

I, finalment, la cova mil·lenària on explica la llegenda que s'amagava el bandoler Joan de Serrallonga i que, segons els rumors, connectava directament amb la Serra de Collserola, per poder fugir ràpidament. La cova forma part de la visita al museu, que està obert al públic, tot i que cal fer reserva amb antelació al telèfon 609 77 97 01.

Cultura de Barri

Espai Línia | Cicle 'Cultura de barri'

L'Espai Línia acollirà el cicle *Cultura de barri*, que constarà de tres conferències que se celebraran el mes de desembre, després d'una prèvia en forma de conversa amb el regidor Xavier Marcé.

Murals contra l'estigma al Besòs

ART URBÀ ▶ El retrat d'uns alumnes de l'Escola Concepción Arenal decora des de fa uns mesos l'edifici de davant d'aquest centre, al número 11 del carrer Messina. El mural, de grans dimensions i obra de l'artista Slim Safont, és la primera materialització del projecte NOS Besòs, que pretén portar l'art urbà al Besòs i el Maresme per reivindicar tant la seva història com el seu present, i així lluitar contra "l'estigmatització del barri", en paraules de la portaveu de la plataforma SOS Besòs, Teresa Pardo. Precisament, aquesta i altres entitats veïnals de la zona han tingut un paper clau a l'hora de dissenyar el projecte, impulsat per l'Ajuntament.

"Voliem crear un pol d'atracció basat en l'art i vinculat a la memòria col·lectiva", resumeix Pardo. Aquesta veïna i activista admet que, entre altres coses, al barri li falten atractius i comerços –"molts baixos són habitatges", recorda– i que això empitjora la ja complicada realitat social de la zona. NOS Besòs vol posar-hi remei aprofitant els trets positius que també existeixen al barri.

"Tenim una història molt interessant que malauradament forma part de la

memòria esborrada de la ciutat", destaca Pardo. En aquest sentit, fa referència a la rapidesa amb què es va construir el barri per donar una alternativa a la gent que vivia en barraques i a la importància de recordar aquell episodi del passat barceloní. Un episodi que ben segur apareixerà en futurs murals del projecte.

Un altre fet destacable de la zona, i que l'ha caracteritzat des dels seus orígens, és la multiculturalitat. "La diversitat cultural que teníem al principi s'ha mantingut, només ha canviat el lloc de procedència dels veïns. Abans venien d'altres territoris de l'Estat i ara de fora, però sempre hem estat un barri d'acollida i això forma part de la nostra identitat", subratlla Pardo, amb orgull.

Aquesta barreja de cultures es pot apreciar en el primer mural. La fotografia en què s'inspira aquesta obra mostra infants de cultures diverses i es va fer durant un *iftar* (l'àpat amb què els musulmans trenquen el dejuni durant el Ramadà) que es va celebrar al barri. Per a Pardo, aquest gest és una mena de "reivindicació del dret a l'espai" que deixa clar que els veïns migrants o fills de la immigració són, evidentment, "veïns de ple dret".

Nou Barris i el món del circ: un vincle històric

CIRC ▶ La lluita veïnal sempre ha estat –i és– una eina clau per a la millora de les condicions de la classe treballadora. Quan pensem en victòries nascudes de l'organització comunitària és probable que ens vinguin al cap la lluita contra els desnonaments, l'arribada de nous equipaments als barris o l'oposició a projectes que els veïns i veïnes consideren perjudicials per intentar que no s'arribin a fer mai. Però en el que potser no pensem és que, arran d'una ocupació d'una fàbrica, gairebé 30 anys després s'ha consolidat un espectacle de circ com un dels més reconeguts de Barcelona.

A Nou Barris s'ha consolidat un espectacle de circ com un dels més reconeguts de Barcelona

Parlem del Circ d'Hivern de l'Ateneu Popular 9 Barris, que ja escalfa motors per a la seva 28a edició i que va sorgir amb la intenció de fomentar la creació de companyies estables professionals relacionades amb el circ i d'oferir propostes inèdites, de qualitat, de mitjà format i per a teatre des de l'Ateneu. Un equipament que va néixer a partir de l'ocupació per part dels veïns, l'any 1977, d'una fàbrica d'asfalt que es va construir entre els barris de les Roquetes i la Trinitat Nova, on van decidir començar a fer cultura. De seguida connectarien amb artistes del món del circ gràcies a l'amplitud de l'espai i el vincle circ-Ateneu s'acabaria convertint, així, en l'eix vertebrador d'un projecte d'èxit.

L'ArgumentaBCN se centra en la salut mental

Foto: Ajuntament

CONVERSES ▶ La Xarxa de Centres Cívics de Barcelona torna a organitzar el cicle de conferències ArgumentaBCN, que aquesta tardor arriba a la cinquena edició i se centra en la salut mental, amb el lema *No puc més!*. La Casa Golferichs va ser l'escenari de la inauguració d'aquesta edició, amb una xerrada a càrrec del periodista i activista David Fernández i de la historiadora de l'art, crítica i comissària independent Rita Rakosnik. Tots dos van protagonitzar la conferència *Els rics també ploren? Malestars i classe*, moderada per la periodista Sandra Vicente.

Quatre centres cívics (El Sortidor, Navas i Torre Llobeta, a més de la ja citada Casa Golferichs) són l'escenari d'aquesta cinquena edició, en la qual tindran lloc un total de 16 sessions, plantejades com un diàleg entre veus acreditades en la matèria i una figura que modera i dinamitza la participació del públic per crear i compartir un espai de conversa i de reflexió col·lectiva.

L'objectiu és bastir una mirada àmplia que ajudi a reflexionar sobre les causes socials dels malestars i del patiment mental i emocional, així com a trobar eines per donar-hi resposta.

Foto: Instagram (@silmsafont)

El Barcelona Districte Cultural porta un any més una gran oferta als barris

FESTIVAL ▶ El Barcelona Districte Cultural, el festival en format de circuit cultural als barris, viu entre l'octubre i el desembre una nova edició. Un any més, l'aposta recau en espectacles consagrats i emergents de teatre, circ, dansa, música i cinema familiar, seleccionats per una comissió formada per responsables dels centres cívics i per especialistes en les diverses arts presents al circuit.

El cicle, nascut l'any 2017, és una iniciativa de la Xarxa de Centres Cívics de Barcelona que té com a principal objectiu enfortir la cultura de proximitat i que la ciutadania pugui gaudir de forma gratuïta d'espectacles de qualitat molt a prop de casa. Al seu barri.

A l'edició d'enguany, que va arrencar el 6 d'octubre i s'acabarà el pròxim 28 de desembre, s'inclouen 36 propostes culturals diferents i un total de 228 funcions, amb projeccions especials per a les escoles i els instituts dels barris. En algunes ocasions, les funcions van acompanyades de col·loquis, xerrades, presentacions o activitats complementàries organitzades en paral·lel.

D'altra banda, també cal destacar que aquesta edició incorpora dues sales noves: la Milaway, de l'Institut Milà i Fontanals, al districte de Ciutat Vella, i el Centre Cívic Bon Pastor, al districte de Sant Andreu. En total, el Barcelona Districte Cultural té 33 escenaris a tota la ciutat.

Foto: Barcelona Districte Cultural

El CB Ciutat Vella visita el pròxim dissabte 2 de desembre el Bàsquet Safa Claror, en partit corresponent a la desena jornada de la Copa Catalunya masculina. L'equip hi arribarà després d'un complicat inici de temporada.

“La Nora és molt autèntica”

» La família, excompañes i extècnics retraten l'exalumna de l'Escola de Músics, que ha deixat el bàsquet
 » Galve s'acomiada després de superar 4 operacions de genoll; ara s'ha de recuperar de la cinquena

Toni Delgado
 CIUTAT VELLA

“Em fascina la seva capacitat de reinventar-se i d'afrontar i superar cada obstacle que li posa la vida. N'aprenc tant de la Nora... Bé, no soc objectiva, soc la mare, eh”, es presenta, orgullosa, Carolina Batet. Una descripció que fa justícia a la seva filla, Nora Galve (l'Hospitalet de Llobregat, 2001), que és pura inspiració.

El 31 d'octubre, quan passaven tres minuts de la una del migdia, Galve publicava a les seves xarxes socials *Carta a un amic*, el comunicat tendre, dur i ple d'agraïments amb què s'acomiada del bàsquet amb 22 anys, després d'haver superat quatre operacions de genoll i d'haver-ne de digerir una cinquena. “Des de la tranquil·litat i amb perspectiva, he pres la decisió de deixar-te de gaudir com a mi m'agrada, com a jugadora. Diria que ha estat una decisió trista, no difícil”, s'obria l'hospitalenca.

Nou dies abans, al Gran Canaria Arena, amb la samarreta del CB Islas Canarias i contra el Cadí La Seu, havia jugat els últims 7m 35s de la seva carrera, fins que en una acció fortuïta van saltar les alarmes. La seva amiga Anna Gamarra, amb qui ha jugat al Bàsquet Femení Sant Adrià, al Lima Horta Bàsquet i a la selecció espanyola i catalana, estava veient el partit a Canal FEB TV: “Pensava que s'havia fet mal al turmell perquè es va treure la vamba molt de pressa”. La realitat, però, no era tan amable, i de nou hauria de passar pel quiròfan.

ENCARA MÉS MADURA

Núria Checa, una altra de les seves amigues inseparables dins i fora de la pista, la va acompanyar al metge: “Quan li van dir què tenia i el dia de l'operació [la intervenció, exitosa, va ser el passat 7 de novembre a la Clínica Creu Blanca, a Sarrià], s'ho va prendre molt bé. Va preguntar, tranquil·la, a quina hora seria. Hi vaig veure una Nora encara més madura. Les lesions són un malson, però crec que n'ha après molt”.

Així com les altres vegades que s'havia lesionat de gravetat tenia clar que volia continuar jugant, aquest cop Galve no va dubtar que ja no podia fer-ho. “Mama, he d'escollar el meu cos, i el meu cos

L'hospitalenca Nora Galve somriu durant un partit amb el Bàsquet Femení Sant Adrià. Foto: Toni Delgado

em diu que he de prioritzar la salut’, em va comentar”, confessa Carolina Batet. “No pots arribar a imaginar-te com va treballar, matí i tarda, per recuperar-se de l'última lesió. Estava remuntant i a l'elit, però a la vida hi ha moltes coses incontrolables. Ella sap que, per molt que deixi de banda el seu somni, el que li queda també és molt maco. Serà una gran professora d'Educació Primària. Sempre vol ajudar a créixer la resta”, continua Checa.

“Em fascina la seva capacitat de reinventar-se i d'afrontar tots els obstacles”, diu la mare

“Mai l'he vist faltar el respecte a ningú ni posar cap excusa, i sempre ha pensat en l'equip i ha estat molt bona companya i molt fidel a l'entrenador. I si et volia comentar alguna cosa, ho feia. La Nora engloba els valors del bàsquet, i entrenant-la era un plaer perquè s'hi deixava l'ànima i no perdia mai el somriure”, intervén Dani José, que la va dirigir al Bàsquet Femení Sant Adrià a infantil, júnior i sènior.

El gran confident a la família és el seu germà Raimon Batet, que la considera la seva millor amiga. Ell és una de les primeres persones, a vegades la primera, a qui l'escorta ha trucat després de le-

sionar-se. Quan es va trencar en un entrenament amb l'Uni Girona, en Raimon estava treballant com a comercial i conduint per Girona: “Vaig canviar de direcció per anar a recollir-la al pavelló. No havia tingut temps ni de dutxar-se. Ni tan sols mons pares sabien res”.

“És possible que parli més amb la seva mare, però quan té un problema, em truca a mi, i generalment em fa cas, com quan va tornar dels Estats Units, on havia aterrat per jugar a bàsquet i estudiar a l'Appalachian State University, perquè no era feliç allà. Per a ella un compromís és sagrat”, exposa Carles Galve, el pare.

“M'encanta la seva capacitat d'autoanàlisi i veure com es troba i què li està passant, i de deixar aquesta introspecció quan ja no és necessària. Admiro la seva persistència. La Nora està tocada per la vareta de l'esforç i del treball”, la retrata el Raimon. “És molt tenaç, molt formigueta, en allò que li agrada. Quan la felicitava després d'un bon partit, em preguntava per què parlava sobre ella i no de l'equip. Sempre ha estat modesta i mai ha faltat a cap entrenament perquè ho veia com una falta de respecte”, intervén la mare.

“La Nora és molt autèntica. Sempre tindràs a la mateixa Nora: una persona positiva a qui li agrada molt viure i compartir la vida, sincera amb ella mateixa i amb la resta, i que t'ajuda a relativitzar les coses i quedar-te amb el fet positiu. És tan única que al seu costat

tot és molt divertit”, la descriu Irati Etxarri, a qui va conèixer a l'Uni Girona. Van connectar molt de pressa i les lesions encara les van unir més: “Ella no n'és conscient, però, amb el seu exemple, veient-la deixar-se la pell cada dia per recuperar-se, em va ajudar molt”.

“Hi ha persones molt competitives que en situacions d'estrès s'empipen i no es diverteixen. Ella, en canvi, competia sempre al màxim sense deixar de gaudir ni de somriure. No re-

“La Nora és tan única que al seu costat tot és molt divertit”, la retrata Irati Etxarri

cordo un cas similar”, se sincera Helena Briegas, extècnica ajudant del CB Cornellà, el tercer equip de Galve després del Casino Hospitalet i l'Hospitalet Centre. “Genera vincles forts molt de pressa. Tant que del CB Islas Canarias, malgrat que hagi estat una experiència breu, se'n va amb la motxilla plena. Dels moments durs ella en fa una virtut”, defensa el seu germà. “El primer cop que la Nora va guanyar un campionat d'Espanya, a mini, a Masarbonès (Tarragona) la van rebre amb una pancarta de 'Nora, campiona'. És un bon exemple de l'impacte que deixa allà on va”, sosté Gamarra.

Galve té una vida plena, farcida d'inquietuds i amistats, perquè és el que ha vist a casa. Als Galve Batet els encanta compartir i són uns grans amfitrions, com saben gran part de les companyes i cossos tècnics que ha tingut la petita de la família. “La Nora té un gran poder de convocatòria, però l'organització no és la seva especialitat. Té un pare, una mare i un germà meravellósos que s'han implicat amb tot l'amor del món en les ja famoses calçotades al poble, a Masarbonès”, explica, divertit, Raimon Galve.

La Carolina i el Carles tenien clar que els seus fills havien de començar a tocar un instrument i a practicar un esport quan fessin cinc anys. En Raimon va triar l'hoquei i el piano, i la Nora, el bàsquet i el violoncel, que va estudiar a l'Escola de Músics, al barri del Raval. Fins que va haver de deixar l'instrument, que tocava molt bé, perquè ja no el podia compaginar amb la pilota.

EL PÚBLIC MÉS HABITUAL

L'hospitalenca canta genial i es defensa amb el seu repertori al piano, que el seu públic més habitual vol que amplii. “Té cinc o sis cançons, en toca bé tres i per sobre en podria interpretar qualsevol. *Nuvole bianche*, de Ludovico Einaudi, és la que més explota amb diferència”, diu Gamarra. A Galve també li encanta pintar, dibuixar i visitar amb pausa museus.

“Amb 14 o 15 anys ja enraonava i dialogava molt amb el cos tècnic, i cridava l'atenció com tractava i feia riure les companyes. Una felicitat constant que no he trobat a veure. Era tan competitiva com la resta de companyes de generació de 2001, que ho van guanyar tot al Bàsquet Femení Sant Adrià”, recorda Glòria Estopà, que la va dirigir dos anys al cadet i la va fer debutar a Lliga Femenina quan era júnior.

“Des de petita ha estat incisivament i treballadora, i ha llegit molt bé el bàsquet. Té el gen del meu pare, l'Emilio Galve, que també va ser gran jugador. Mai li podré agrair prou el colofó del seu comunicat d'adeu, aquell 'el meu avi, exjugador de bàsquet professional, estaria molt orgullós. Sempre has estat amb mi, Galve'. Nora, filla meva, ja saps que sempre estarem amb tu per al que necessitis”, conclou, emocionat, Carles Galve.

25N Dia Internacional per a l'Eliminació
de la Violència Envers les Dones

**OBRIM ELS
ULLS**

**DAVANT LES
VIOLÈNCIES
MASCLISTES**

SI N'ETS TESTIMONI, PREN PARTIT

112 emergències

900 900 120
Contra les violències masclistes,
l'escoltem

 **Generalitat
de Catalunya**

**Per la igualtat,
sempre endavant**